

MAGYAR

Hungarian Life

ÉLET

Price \$ 4.00
Including GST

AZ AUSZTRÁLIAI MAGYARSÁG EGYETLEN HETILAPJA

★ THE ONLY HUNGARIAN WEEKLY IN AUSTRALIA

No. 2942. 27 October 2016

Printed Post approved PP 1000 2449

LVIII évfolyam 41. szám

2016. október 27.

Köszöntjük a magyar államelnöket Ausztráliában

Dr Áder János köztársasági elnök Ausztráliába érkezik november első felében. Három egyesület értesítette tagjait a vendég fogadásáról. A magyar külképviselet nem adott ki tájékoztatót az elnöki látogatásról.

Áder János üzenete az elnöki jelölés elfogadásakor

Megtisztelő számomra, hogy a Fidesz-KDNP frakciósövetség engem jelöl Magyarországi új köztársasági elnöknek. Az elmúlt napokban volt időm a feladat súlyával és személyes felelősségével szembenézni, mindent alaposan mérlegre tenni, és megfontolt döntésre jutni. A jelölést tisztelettel és a megbízatás iránti illó alázattal elfogadom. Úgy döntöttem tehát, hogy megválasztásom esetén hazatérlek Brüsszélből, befejezem az Európai Unió parlamentjében három éve elkezdett munkámat, és ezzel egyidejűleg lemondok párttagságomról.

Ezt diktálja számomra a lelkiismeret parancsa és a hazám iránti hűség. Rendszerváltó politikusként az elmúlt 24 évben, bármilyen feladat elé is állított sorsom, mindvégig a magyar demokrácia szolgálatában álltam.

Csornán születtem. 53 éves vagyok. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán végeztem tanulmányaimat, feleségemmel több mint 27 éve élek boldog házasságban, négy gyermekünk van. Mindig igyekeztem úgy élni, hogy tisztán nézhessek gyermekeim szemébe.

Tudatában vagyok annak, hogy Magyarország köztársasági elnökének a nemzet egységét kell megjelenítenie. Ezért az a célom, hogy hitet és reményt nyújtsak ahhoz, hogy mi magyarok, a világ nemzetjeinek tizenöt-milliós családtagjaként mindig bizalommal tudjunk egymás szemébe nézni, tudjunk tiszteletet adni, tiszteletet ébreszteni, s ha kell, tiszteletet követelni. Ebben a munkában példaképemnek Deák Ferencet, a „haza bölcsét” tekintem.

Nem azért, mintha azt hinném, hogy valaha is a haza bölcsévé válhatnék, azt viszont szintén hiszem, hogy az ő egykori bölcsességére alapozva ma is sikeresebbé és derűsebbé tehetjük közös jövőnket és jelenünket. Ebben a munkában minden magyart, hazánk valamennyi polgárát szövetségesemnek tekintem és szövetségesemül hívom. Brüsszél, 2012. április 16.

dr. Áder János

Kis karakterkép Magyar Péter írásából

Áder János elméleti vonalon, és nem mozgalmárként került a Fidesz közelébe. Nem alapítója a pártnak, és nem volt szakkollégista sem. A Fidesz alakulásakor az MTA Szociológiai Kutatóintézetében dolgozott, és az

országgyűlés törvényalkotási munkáját elemezte. A műhelyben voltak mások is, akik a Fideszben politizáltak akkoriban, de Áder kifejezetten Kövér László hívására került kapcsolatba a Fidesszel. Kövérrel egy ideig évfolyamtársak voltak, jóba lettek, és Kövér ez alapján hívta el előadásokat tartani a Fidesz bölcsőjének számító Bibó István Szakkollégiumba, és táborokba.

A Fideszbe a kerekasztaltárgyalások idején épült be komolyan, bár nem tartozott rögtön a párt legfontosabb emberei közé ott sem. Kitért viszont felkészültségével és rendszerező hajlamával.

„Nem volt bulizós vagy nagy barátokozós, inkább öregebbnek tűnt, talán mert már volt családja” – emlékezett egy akkori aktivista Áderre, aki egyébként nem volt sokkal idősebb a többieknél.

Sok éven át tagja volt a Fidesz elnökségének, és ott Orbán rendszeresen beszólogatott neki, hogy engedje már el magát, amire néha visszamorogott valamit.

Ugyanakkor Ádernek éppen ez a megfontoltságot sugárzó habitusa segített meghatározó emberré válnia a pártban. 1990-ben összefogta a szétesésre hajlamos ötletelőket, tartotta a kapcsolatot a vidéki vezetőkkel, és nézegette a választókerületi térképeket. Néhányan túlzottan tanárba-csisnak és merevnek érezték a rendszerváltás mozgalmár hangulatában, de hasznosságát azért a többség elismerte.

Többek szerint Áder 1990 eleji rendszerező munkája nélkül egyáltalán nem biztos, hogy a párt bejutott volna a parlamentbe. „Janó nélkül lehet, hogy a Fidesz csak lábjegyzet lenne a magyar politikatörténetben” – vélekedett az első Fidesz-kampány egyik irányítója.

Áder 1998-2002 között egyszerre volt házelnök, és 1999-től a Fideszben ügyvezető alelnök. Utóbbiként sokak szerint neki kellett volna rendben tartani a pártot. Ráadásul kampányfőnök is volt, de a mozgósításra, az aprómunkára ekkor már sokak szerint nem figyelt. Igaz, a kampány alatt ezt nem is kérték rajta soha számon, csak utólag lett úgy ebből, amikor a fideszesek rájöttek, hogy az MSZP ezen a területen nagyon alapos munkát végzett.

Áder nem értett egyet 2006-ban a Nemzeti konzultációra, és a plebejus Orbán imidzsére építő kampánnyal sem. Ennek eszmei szerzője Habony Árpád volt, aki azóta is Orbán fontos tanácsadója. Ezt az új vonalat Áder teljesen idegennek érezte, nem tudott és nem akart azonosulni vele. „Egyre

inkább már csak egy nagy öreg volt, aki még vitte a párton belüli konzervatív vonalat, de ennek egyre kevésbé volt súlya.” Orbánnak pedig éppen az volt a baja Áderrel, hogy úgy vélte, képtelen tartani a ritmust a modern igényekkel. „Viktornak nem tetszett, hogy Áder nem hiszi el, hogy a kampányt az RTL-en meg a Blikkben kell megnyerni, és hát János karakteréből következett, hogy ő képtelen volt a bulvársajtóban jópofizni”.

Áder János 2007-ben jelentette be egy interjúban, hogy EP-képviselő akar lenni. Ezt mindenki önkéntes száműzetésnek fogta fel. Egy, a párt befolyásos vezetője szerint Áder az interjú előtt nem egyezettett senkivel sem a pártvezetésből, így Orbánnal sem, hanem a sajtón keresztül üzent, hogy mit akar most tenni.

A klímaváltozás élharcosa

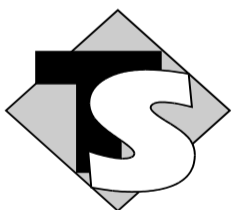
Világmeletű kezdeményezés hazai motorja lett Áder János. Az államfő aláírásokat gyűjt a klímaváltozás ellen, s ehhez internetes honlapot hozott létre elobolygonk.hu címmel. Azt már nem kell bizonygatni, hogy a klímaváltozás az elsőszámú társadalmi és politikai kérdéssé vált – mondta Áder. – Párizsban gyűltek össze a világ vezetői a klímaváltozás elleni

nemzetközi összefogás megteremtésére. Az egymilliárd támogatóval a csúcspontot arra sarkallhatnánk, hogy a most körvonalazódónál elkötelezettebb megállapodást kössenek, ami segíti is megoldani a problémát.

Párizsban olyan kérdések kerültek napirendre, amelyek az egész bolygó szempontjából sorsdöntőek. Egyezéseket kell kötni a klímaváltozásért elssorban felelős szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére, illetve azon új technológiák elterjedését is elő kell segíteni, amelyek a környezetszennyező energiahordozók – földgáz, kolaj – kiváltását szolgálják.

Apokaliptikus jövőt jósol a klímaváltozás miatt az emberiségnek az ENSZ környezetvédelmi fóruma. Eszerint a globális felmelegedés tízévente két százalékkal csökkenti majd a gabonafélék termésátlagát, miközben a világ népessége növekszik. Így egyre több helyen lesz éhezés, a tengerek, óceánok emelkedő szintje miatt pedig több százmillió ember hagyhatja el a század közepéig lakóhelyét, ami soha nem látott népvándorlást okoz.

Az egyre kevesebb élelmiszer és tiszta víz miatt pedig háborús konfliktusok törnek majd ki egyes országok között.

TRUMBLE SZANTO LAWYERS

ÜGYVÉDI MUNKAKÖZÖSSÉG

TANÁCSADÁS MINDENFÉLE ÜZLETI ÜGYBEN
HÁZ ÉS MÁS INGATLAN ADÁSVÉTELE ÉS BÉRLÉSE
VÉGRENDELETEK KÉSZÍTÉSE ÉS VÉGREHAJTÁSA
KÉPVISELET PERES ÜGYEKBEN
ÖRÖKSÉG ÜGYEK
KÖZLEKEDÉSI ÉS ÜZEMI BALESETEK
BEVÁNDORLÁSI ÜGYEK
CSALÁDI ÜGYEK ÉS VÁLÓPEREK
TÁRSULÁS FINANSZÍROZÁS
ADÓSSÁGOK BEHAJTÁSA
MAGYARORSZÁGI VONATKOZÁSÚ ÜGYEK INTÉZÉSE
KÖVETSÉGI HITELESÍTÉS

MAGYARUL BESZÉLÜNK

10 CECIL PLACE, PRAHRAN 3181

Telefon: 9529 6222

Fax: 9529 6777

Email: tsz@tsz.com.au

Rossz vagy büntudat

Vannak szerepek, amelyeket mintha előre kiosztának az emberekre. Hinnünk kell ebben, ha a képsorokat nézzük...

Hiányzik a kiállításról a neve. Pedig a legmeggrázóbb képeket ő készítette 1956. október 25-én, a Kossuth téren. Hiányzik a Kossuth tér alatt húzódó, 2014 óta látható tárlatról a neve, pedig élete kockáztatásával készítette a felvételeket. Vannak szerepek, amelyeket mintha előre kiosztának az emberekre. Hinnünk kell ebben, ha a parlamenti vérengzésről készült megdöbbentő képsorokat nézzük.

Az akkor negyvenéves jogászember fotóit, akinek mintha az lett volna a küldetése, hogy ezt a szörnyűséget később elővegye. De hiányzik a kiállításról **Hegedűs Dénes** neve. Persze, nem csak erről a kiállításról. A felvételek több 1956-ról szóló könyvben is visszaköszönnek, de azok alatt sem olvasható Hegedűs Dénes neve.

Ne csodálkozzunk: divat napjainkban mások munkáiból előnyt kovácsolni...

Ha Hegedűs Dénes október 25-én pár perccel korábban érkezik a térre, talán ő is ott halt volna meg, és ha később érkezik, már nincs mit fényképeznie.

Csupa felesleges ha... Amikor hazament, és nagy izgalommal előhívta a filmet, megdöbbent. És nagyon megijedt. Mert volt két gyereke. S a fiúk tudták, hogy az édesapjuk a Kossuth téren fényképezett. Összedugták a fejüket a családban, és rábeszéltek: a negatívokat úgy dugja el, hogy sohase találja meg. A rendszerváltoztatás után barátja, **Obersovszky Gyula** hívta fel rá a figyelmünket.

Kérésünkre kutatni kezdett, és a padláson lelte meg a filmeket, amelyek bizonyító, dokumentumerejű fényképek lettek. De nincs ott a szóban forgó kiállításon a neve. Az „amatőr” fotós szemével úgy vélekedett, hogy a 2-es villamos megállójában meghalt békés tüntetőket orosz tankok dumdum golyói ölték meg. S az orosz frontot megjáró katonák nem először találkozott lőtt sebekkel. Állította, hogy a földalatti építkezés felhalmozott földjén meghalt emberek sebhelyeinek bemenő nyílásai — kerek lyukak helyett — rózsaasztal, lőtt sebeket képeztek.

Azt mondta, minden szem a Leica fényképezőgépeinek köszönhető.

Az egyik szem valóban a Leicáé volt. A másik szem azonban az övé. Még sincs ott a Kossuth téri kiállításon a hatalmas tablók alatt a neve.

Alfred Adler háború előtti osztrák pszichológus tanácsa szerint: „Vagy csináld a rosszat, vagy érezz büntudatot — de ne tedd egyszerre mind a kettőt: túl sok energiát igényel!”

Kő András
(Magyar Hírlap)

DOLLÁR ÁRFOLYAM

2016. okt. 20-án

1 AUD = 214.29 Ft

Hadisírok felújításáról döntött a kormány

Első világháborús hadisírok és emlékművek felújításához szükséges intézkedésekről, pluszforrás biztosításáról döntött a kormány.

A Magyar Közlöny legfrissebb számában megjelent kormányhatározat a Magyarországon fellelhető I. világháborús hadisírok 2017 végéig történő rendbehozatalát rögzíti. Erre a célra a nemzetgazdasági minisztériumnak a jövő évi költségvetésben kétféle pluszforrást kell átcsoportosítania a Honvédelmi Minisztérium (HM) számára. Ezzel együtt a határozat azt is rögzíti, hogy a HM költségvetésében külön fejezetet hoznak létre az I. világháborús hadisírok és emlékművek felújításának pályázati támogatása jogcímen.

A honvédelmi miniszternek a települési önkormányzatok és egyéb, hadisírok által érintett ingatlanokat (temetőket) fenntartó egyházak részére november 10-ig kell kiírnia a Magyarországon fellelhető I. világháborús hadisírok rendbehozataláról szóló pályázatot 2017-es finanszírozással — olvasható a határozatban.

Budapest novemberben újra megrendezi a Víz Világtalálkozót

November 28. és 30. között rendezik meg az év egyik legfontosabb magyarországi diplomáciai eseményét, a Budapesti víz világtalálkozó 2016-ot, amelyre állam- és kormányfők, miniszterek, világszervezetek, finanszírozási intézmények is jelezték részvételüket — közölték a szervezők a távirati irodával.

A világtalálkozón képviselteti magát a **Vízügyi Elnöki Testület (VET)** is, amely New Yorkban globális párbeszédet és cselekvési tervet indított a fenntartható vízgazdálkodásról. A Budapesti víz világtalálkozó 2016 mottója „A víz összeköt”, a világtalálkozót **Áder János, Magyarország köztársasági elnöke, a VET tagja fővénkösege alatt rendezik meg.**

A világ komoly vízügyi válság elé néz, ennek megelőzésére, és az ENSZ által kitűzött Fenntartható fejlődési célok megvalósításához a világ kormányzatainak, társadalmainak és a magánszektorának is meg kell változtatniuk vízhasználati, vízgazdálkodási szokásaikat. Az átalakulás felgyorsítása érdekében hozta létre

MAGYAR

Ban Ki-moon, az ENSZ főtitkára, és Jim Yong Kim, a Világbank-csoport elnöke a Vízügyi Elnöki Testületet (VET). Az állam- és kormányfőkből álló testület iránymutatást nyújt a kihívásokkal szembeni fellépéshez, és szorgalmazza az átfogó, teljeskörű és együttműködésen alapuló vízgazdálkodási megoldásokat, valamint a tiszta víz és a szanitáció biztosítását — közölték.

A vízzel kapcsolatos teljes szemléletváltásra van szükség, jelenleg több mint 2 milliárd ember szembesül vízügyi nehézségekkel: az elkövetkező évtizedekben ez várhatóan emelkedik a vízhiány növekedése, illetve a klímaváltozás egyre markánsabb hatásai miatt. *A klímaváltozás hatását 80 százalékban a vízen keresztül érezzük: ha nem teszünk semmit, 15-20 év múlva komoly vízválság elé nézünk. A hidrológiai ügynevezett „James Bond-arány” is drámai: a Földön a könnyen hozzáférhető felszíni víz a teljes vízkészlet mindössze 0,007 ezreléke, amelynek jelentős része elszennyeződött mára.*

A Budapesti víz világtalálkozó 2016 lesz az első megoldás-orientált globális konferencia, amely a vízzel kapcsolatos fejlesztéspolitikai célkitűzés esetében összegzi az elért eredményeket, és hozzájárul a következő 15 év teendőinek kijelöléséhez. **Joó István,** a Budapesti víz világtalálkozó 2016 előkészítéséért és a Duna Régió Stratégia végrehajtásáért felelős miniszteri biztos tájékoztatója szerint számos magas rangú résztvevő igazolta már vissza részvételét a világtalálkozóra, köztük több jelenlegi és korábbi állam- és kormányfő.

A Vízügyi Elnöki Testület tagjai: **Ameenah Gurib-Fakim, Mauritius elnöke (társelnök), Enrique Pena Nieto, Mexikó elnöke (társelnök), Malcolm Turnbull, Ausztrália miniszterelnöke, Sheikh Hasina, Banglades miniszterelnöke, Hani Mulki, Jordánia miniszterelnöke, Mark Rutte, Hollandia miniszterelnöke, Pedro Pablo Kuczynski Godard, Peru elnöke, Macky Sall, Szenegál elnöke, Jacob Zuma, Dél-Afrika elnöke, Emomali Rahmon, Tádzsikisztán elnöke és Áder János, Magyarország köztársasági elnöke. Különleges tanácsadó Han Szungszu, Dél-Korea korábbi miniszterelnöke.**

Egyre drágábban kínálják a lakásokat

Sokkal jelentősebb arányban drágultak éves összevetésben a használt lakások, mint az újak — derül ki az Ingatlan.com elemzéséből, amelyben az októberi ingatlanhirdetések adatait hasonlították össze a tavalyi októberiekkel. Az új építésű lakások kínálata az egy évvel korábbihoz képest harminc százalékkal bővült — jöhetnek ezek jelentős része még csak a tervasztalon van —, de átlagos négyzetméteráruk éves összevetésben 14 százalékkal, 492 ezer forintra nőtt országosan. Kiemelkedik Budapest, ahol az új építésű ingatlanokat átlagosan 582 ezer forintért kínálják, 15 százalékkal többért, mint egy éve. A hirdetési oldal szerint bár 2016 tavaszán még úgy tűnt, hogy a használt lakások piacán lassulhat az áremelkedés üteme, ennek ellenére a drágulás tempója egyenesen volt az elmúlt két évben. A használt lakóingatlanok átlagos négyzetméterára egy év alatt 33 százalékkal, 346 ezer forintra nőtt, Budapesten viszont már 444 ezer forint az átlagár, ami kisebb arányú, 25 százalékos áremelkedést takar.

Némileg más képet mutat az uniós statisztikai hivatalának minap közzétett jelentése. Eszerint 2016 második negyedévében a legnagyobb mértékben, 10,3

2016

November

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
1 Egy a nemzet!	2 Melbourne Cup Mindenszentek Marianna	3 Halottak napja Achilles	4 Győző Szilvia	5 Károly	6 Imre	7 Lénárt
8 Rezső Engelbert	9 Zsombor Gottfried	10 Tivadar	11 Réka	12 Márton	13 Jónás, Aba	14 Szilvia Szaniszló
15 Alíz	16 Albert	17 Ödön	18 Gergő Ede	19 Jenő	20 Erzsébet	21 Jolán
22 Olivér	23 Cecilia	24 Kelemen	25 Emma Flóra	26 Katalin	27 Virág	28 Virgil
29 Stefánia	30 Taksony	31 Endre András	Mára eljutottunk oda, hogy amikor fiaink és lányaink idegen országban tanulnak vagy munkát vállalnak, nem az a legfontosabb, hogy megtalálják számításukat. Vagy amikor barátaink külföldi tájakat indulnak felkeresni, nem az a legfontosabb, hogy milyen élményekkel gazdagodnak. Egyetlen dolog fontos számunkra: hogy épségben viszontlássuk őket. (Áder János 2016. újévi beszédéből.)			

HÍREK

százalékkal Magyarországon és Lettországon drágultak a lakások az egy évvel korábbihoz viszonyítva. Ugyanakkor az adatok alapján a magyarországi lakások drágulása megállt: az év első három hónapjához képest a második negyedévben 0,2 százalékkal mérséklődtek az árak.

A Kúria igazolta Nagy Imre és társai 1958-as elítélésének semmisségét

A Kúria a Legfőbb Ügyészség indítványára adott igazolást annak az ítéletnek a semmisségéről, amelyben egyhetes zárt tárgyalás után 1958. június 15-én halálra ítélték Nagy Imrét, Gimes Miklóst és Maléter Pált, továbbá börtönbüntetéssel sújtották Kopácsi Sándort, Donáth Ferencet, Tildy Zoltánt, Jánosi Ferencet és Vásárhelyi Miklóst, valamint egy másik eljárásban az év tavaszán halálra ítélték Szilágyi Józsefet. A Kúria fejtegette az áldozatok előtt – mondta a határozat indoklásában Kónya István, az eljáró tanács elnöke, a Kúria elnökhelyettese. Nagy Imre miniszterelnök és társai ügyében már 1989 nyarán hatályon kívül helyezte a három évtizeddel korábbi ítéletet a Kúria jogelődje, a Legfelsőbb Bíróság és felmentette a vádlottakat. A legfelsőbb bírói fórum akkor kimondta, hogy a Nagy Imre-per a maga korában hatályos jog szerint is törvénytörő volt. A határozat ennél továbbment és leszögezte, hogy a két 1958-as döntés csak formáját tekintve bírói ítélet, valójában nincs közük az igazságszolgáltatáshoz. Az indoklásban emlékeztettek arra, hogy az egyfokú, jogorvoslat kizárásával zajló eljárásban még kegyelmet sem kérhettek a halálra ítélték: az 1958. június 15-én meghozott halálos ítéleteket másnap végrehajtották. Igazságszolgáltatásnak nem nevezhető színjáték zajlott, ártatlanok bűnösségét mondták ki, legitim kormányzat tevékenységéért szabtak ki büntetést – mondta a tanácselnök.

Az indoklás szerint a bírói hivatásrend a semmisség kimondásával szabadulhat meg ezektől a döntésektől, amelyek tanúsága, hogy a bíró csak a törvényeket alkalmazhatja és nem engedhet semmilyen külső befolyásolásnak.

Sódor István, a Legfőbb Ügyészség képviselője hozzászólásában jelezte, hogy további több mint kétszáz, az 1956-os forradalom után halálra ítélt ember ügyét tanulmányozzák még a semmisségi igazolások kiadása ügyében. Ezt egy idén nyáron életbe lépett törvény teszi lehetővé a Kúria számára a Legfőbb Ügyészség, illetve az érintettek kezdeményezésére.

A parlament már 2000-ben semmissé nyilvánította a forradalom utáni leszámolást kiszolgáló jogszabályok alkalmazásával meghozott ítéleteket. Azok a statáriális jellegű eljárásokban meghozott döntések tartoznak ebbe a körbe, amelyekben a forradalommal való azonosulás miatt hoztak elmarasztaló ítéleteket a bíróságok, a vádlottaknak pedig esélyük sem volt az érdemi vidékezésre az elfogulatlan, pártatlan ítélkezés hiánya miatt.

A védői oldalon Magyar Gábor ügyvéd felszólalásában rámutatott: az eljárások lehetőséget adnak az igazságszolgáltatásnak az önvizsgálatra, és önmérsékletre inthetik a politikai hatalmat, ugyanakkor felemásak is, hiszen kiszolgálják a jelenlegi hatalom emlékeztetpolitikáját és felzaklathatják a hozzátartozókat.

Bánáti János ügyvéd felszólalásában arra hívta fel a figyelmet: a forradalom utáni megtorlásban nem egyedi törvénytörések és bírósági hibák történtek. Alapjaiban volt törvénytörő az a rendszer, melyben az állampárt jogalkotói szerepben tetszelegtek, a nyomozó hatóságok és az ügyészség politikai utasítást hajtott végre és a bíróság sem volt független. *A felmentés, semmisség utólagos kimondása pedig lehet erkölcsi, politikai igazságtétel, ám az elvett életek, ártatlanul börtönben töltött évek már semmivel sem kárpótolhatók.*

A háztartások kezében van az államadósság ötöde

A magyar államadósság ötöde a lakosság kezében van, ami nemzetközi összehasonlításban is kiemelkedően magas arány – mondta az Államadósság

L.Y. TONGE & CO. LAWYERS

Dr. Livia Tonge Principal

PERSONAL INJURY LAWYER

NO WIN, NO FEE

A LEGNAGYOBB HOZZÁÉRTÉSSSEL ÉS GONDDAL VEZETJÜK LE

JOGI ÜGYÉT BÁRMILYEN BALESETI KÁROSODÁSÁVAL

KAPCSOLATBAN.

MAGYARÚL ÉS ANGOLÚL BESZÉLÜNK

www.tongelawyers.com.au

Suite 7, 600 Lonsdale Street, Melbourne VIC 3000

Telefon: 9670 5504

Fax: 9602 5615

Email: ltonge@tongelawyers.com.au

Kezelő Központ (ÁKK) vezérigazgatója.

Barcza György hozzátette, szeretnék, ha ez még tovább emelkedne.

Elmondta, minden korábbi várakozást felülmúlt a lakosság állampapír vásárlása, ami a piacinál magasabb kamattal nemcsak a lakosság, hanem az állam és az adófizetők számára is előnyös.

Az állampapírpiacon hozzájárul ahhoz, hogy stabilabb lábakon álljanak az állam pénzügyei, ami azért fontos, mert magas adósságszint mellett nem lehet hosszú távon tartós növekedést elérni egy gazdaságban – vélekedett. Mindenki érdeke, hogy az ország ne hitelből növekedjen, hanem saját vagyonát gyarapítsa – tette hozzá.

Elmondta, míg 2008 előtt magas kockázatú országgént tartották számon Magyarországot, és magas kamatokot kellett fizetni a befektetőknek, most az látható, hogy a magyar állampapír-hozamok ingadozása szintje lengyelhez hasonló, amelyet biztonságos területnek szoktak nevezni a nemzetközi pénzügyvilágban.

A nemzetközi hitelminősítők felminősítései alacsonyabb kamatszintet, kiszámíthatóbb környezetet teremtenek, így könnyebben lehet egy 5-10 éves beruházás megtérülését kiszámolni, kisebb a befektetések kockázata – mondta Barcza György.

Szeretjük a pálinkát

Csaknem duplaannyit főztek belőle idén, mint tavaly. Január eleje és június vége között 1,8 millió liter ötvenfokos pálinkának megfelelő mennyiségű párlatot adtak ki az ország szeszfeldődei.

A korábbi idők csökkenése után idén újra felerősödött a kereslet – írja a Magyar Idők a Nemzeti Adó- és Vámhivatal adataira hivatkozva. Január eleje és június vége között 1,8 millió liter ötvenfokos pálinkának megfelelő mennyiségű párlatot adtak ki az ország szeszfeldődei; ez majdnem a duplája a 2015 első félévi egymillió liternek.

Egy szabolcsi szeszfeldő tulajdonosa arról beszél a cikkben, hogy miután uniós nyomásra megszűnt a pálinkafőzés adómentessége, tavaly megcsappant a kereslet. Sokakat elriasztott, hogy míg korábban csak a főzés árát kellett leróniuk, a múlt évben már a szeszadóval is számolni kellett.

Az ügyfelek egy része azóta visszatért.

A lap idézi Suller Attilát, a NAV sajtófőnökét, aki arra hívta fel a figyelmet, hogy január óta úgynevezett párlatadójeget kell vásárolniuk azoknak, akik otthon főznének pálinkát.

Az év első felében a főzni vágyók majdnem huszonezert jegyet váltottak ki, ez 17 millió forintot hozott az államkasszáknak.

Már nemcsak az adóhatóság, hanem az önkormányzatok is ellenőrzik az otthoni pálinkafőzés szabályainak betartását.

2010-ben a Fidesz-KDNP-kormány határozott úgy, hogy adómentességet garantál az italkészítésnek. A következő évben azonban az uniós kötelezettségszegési eljárást indított Magyarország ellen, majd az Európai Bíróság döntése miatt a törvényhozásnak változtatnia kellett a szabályozáson.

Washingtoni testvért kapott a Pesti srác

A budapesti Corvin-köz után immár az amerikai fővárosban is áll az '56-os forradalomban harcoló Pesti srác szobor. Az alkotás Juha Richárd debreceni művész munkája, azé a művészé, aki a többi között Mindszenty bíboros mellsobrát készítette a Terror Háza Múzeumban, illetve Mansfeld Péter, Salkaházi Sára, Kodály Zoltán mellsobrát Debrecenben. Az ő tehetségét dicséri a nyíradonyi Trianon-emlékmű és Konrad Adenauer szobra Budapesten. A washingtoni szobrot a magyar nagykövetség új épülete előtt avatták fel, szép számú érdeklődő jelenlétében.

Beszédet mondott Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter, Németh Zsolt, az országgyűlés külügyi bizottságának elnöke, Horváth János, volt kisgazda politikus, aki 1956 után amerikai egyetemeken tanított, majd 2003 és 2014 között a magyar országgyűlés korelnöke volt. Avatóbeszédet mondott Szemerényi Réka, Magyarország washingtoni és Colleen Bell, az Egyesült Államok budapesti nagykövete, aki magyarul köszöntötte a vendégeket.

Beszédében Seszták Miklós 1956-ra emlékezett, a forradalmat és szabadságharcot méltatta, s fontosnak nevezte, hogy az ifjabb nemzedékek is tisztában legyenek a magyar történelem e jeles és történelemformáló eseményorozatával.

Németh Zsolt, a külügyi bizottság elnöke jobbra személyes emlékeket idézett fel, arról beszélt, hogy lelkes édesapját '56-ban bebörtönözték. Kitért arra, hogy a magyarokat az amerikaiakkal éppen a szabadság szeretete és a szabadságért való küzdeni tudás köti össze. Ugyancsak személyes emlékeket idézett Horváth János is, aki az 1945 utáni koalíciós időkben a kommunista börtönöket is megszenvedte.

A felszólalók, majd őket követően az amerikai magyar szervezetek, klubok és cserkészcsapatok képviselői koszorúkat és virágokat helyeztek el a szobornál.

Az ünnepségen jelen volt Megyesi Jenő, Orbán Viktor miniszterelnök külpolitikai főtanácsadója is, aki elmondta: végtelen örömmel tölti el, hogy végre Was-

ingtonban is van emlékműve az 1956-os forradalomnak és szabadságharcnak. Jelképesnek tartja, hogy éppen az új nagykövetség épületénél kapott helyet. „Ezzel mintha lezárult volna egy korszak a magyar diplomácia történetében is, és az 1956-os alapokon 1990-ben újrakezdett, új tartalommal gazdagodott magyar-amerikai viszony is új lendületet kaphat” - fogalmazott a miniszterelnöki főtanácsadó.

Megyesi Jenő hozta Washingtonba Orbán Viktor köszöntő levelét is, amelyet a kormányfő a két Gogolák-testvérek címzett. A ma már hetvenes éveikben járó Gogolák-fivérek szintén 1956-ban kényszerültek elhagyni az óhazát, s az Egyesült Államokban az amerikai foci sztárjai lettek. „Világszerte szólnak legendák a magyar találmányokról, de talán az Újvilágban terjedt el leginkább az a vélemény, hogy saját eszjárásunk és leleményünk kiemel bennünket a többi nemzet tagjai közül. Mindannyiunkat meglepéssel tölt el, amikor magyar sikerekről hallunk” - olvasható a két testvérnek írt két levélben, amelyben a magyar kormányfő hangsúlyozta a köszönetet azért, hogy a két sportoló „tovább élte a magyar találmányosság legendáját”.

A Gogolák-testvéreket vasárnap délután, a Washington melletti Redskins-stadionban, a meccs szünetében köszöntötték amerikaiak és magyarok egyaránt. Seszták Miklós miniszter adta át a kormányfő levelét.

A fivérek életéről készült „Jegy a szabadsághoz” című dokumentumfilmeket kedden vetítik a magyar nagykövetségen.

Vasárnap este az elegáns washingtoni Mellon auditoriumban kihirdették az év elején indult gyermekrajzpályázat eredményeit, s kiállítás nyílt magyar amerikaiak által felajánlott 1956-os emléktárgyakból.

Az '56-os rendezvénysorozat Washingtonban hétfőn egy kongresszusi kiállítás megnyitójával folytatódik: a törvényhozás épületében ugyanis az '56-os forradalom történetéről nyílik tárlat.

Az IKEA Orbán ellen

A míves és strapabíró bútorairól híres IKEA nagyot húzott. No, nem valami új lapra szerelhető masszázsfotel dobta piacra, hanem katalógusukban kampányolnak a migránsok mellett Európa szerte, persze nálunk ez épp egybeesett a kvótanépszavazás kampányával. Amiről azért biztos értesültek Stockholmban is. Jövő évi összeállításában arról ír a bútorcég hogy, milyen fontos a menekülteknek az otthon, hiszen a szülőhazájuktól távol élve sokáig menekült-szállásokon kell élniük a családoknak. Az még nem világos, hogy a humánus szöveggel talán az imaszőnyeg piacára akarnak betörni, vagy húsgolyójukra látnak potenciális vásárlókat a migránsokban.

A svéd vállalatban legyűrhetetlen volt a tettvágy az emberiség megmentésére, úgyhogy azt is vállalták, hogy Magyarországon belerongyolnak a politikai kampányba. Egy multinacionális nagyvállalat üzleti alapon nem érthet egyet egy jobboldali kormány anti-migrációs terveivel, a kormányzati irodabútor tenderben meg amúgy sem érdekeltek, úgyhogy hajrá multikulti!

Élhetünk a feltételezéssel, hogy nem ők az utolsók, akik szívszorító mondatokkal, képekkel próbálják majd jobb belátásra bírni az idegengyűlölő magyart. Mert nemcsak Soros Györgynek vannak érdekei a migrációban, hanem a nagyvállalatoknak is. Az IKEA nyilván olcsó betanított munkaerőre pályázik, ezért adományoz, segít, kampányol. Megható, amit vallanak, de ők üzleti alapon emberbarátok.

Szikszai Péter
(Magyar Idők)

„Kirúgni, fasiszta!” – Major Tamás története

(Folytatás)

Mi történhetett volna? Mivel Uray nem volt hajlandó másképp játszani a szerepet, azonnal elvitték volna, engem pedig a legjobb esetben kirúgnak. Gombaszögi Fridát rendkívül nagyra becsültük és szerettük, de rájöttek, hogy ő kapitalista és nagypolgári, központi rendelkezésre kellett elküldeni.”

A legcsodálatosabb Tímár József esete volt. A színésznek már a régi rendszerrel is meggyűlt a baja. 1942 nyarán a badacsonyi Anna-bálon ittasan beszólt egy zsidó, indulókat éneklő asztaltársaságnak. Azt mondta, ha ilyenek a magyarok, akkor inkább zsidót nevel a fiából. A nyilas lapok felkapták a sztorit, fegyelmi mellett még rendőrségi ügy is lett a dologból, nemzetgyalás miatt. Tímárt felfüggesztette a Nemzeti. Végül megúszta a dolgot, kormányzói kegyelmet kapott. Bajor Gizi volt a mentőakció szervezője, de Major is segített, hogy Horthy elé kerüljön az ügy.

De Tímár József az új rendszernek sem volt a kedvence. Különvéleménye volt a Rajk-perről, amit tanúk előtt is hangoztatott. 1949 december 31-én a Szózatot szavalta a Magyar Színház szilveszteri műsorában. Nem volt már teljesen józan. A „Még jöni kell, még jöni fog / Egy jobb kor” sorokat kicsit megnyomta, előre is lépett. Kitért a vastaps a nézőtéren. Fegyelmi eljárás indult ellene, mert „fasiszta módon” szavalta a Szózatot, és ezzel „elferdítette igazi lényegét”. A Nemzeti azonnal elbocsátotta, még a színpadról is eltávolították. Segéd munkásként, vasesztergályosként dolgozott évekig.

Raksányi Gellértnek ezt mondta Major: „Tímár esetében ugyancsak végrehajtó szerv voltam, bármennyire késleltettem ezt az ügyet. Ha te lettél volna az igazgató, te hősiesen intézkedsz, de elhamarkodottan, az ÁVH elvisz, az emeleten cafatokká vernek, kidobnak az ablakon, és szent emléke-

Halálos tavasz '45

Hetvenegy évvel ezelőtt ért véget a II. világháború. Ami utána következett, az sem kizárólag örömet és boldogságot hozott mindenkinek. Fábrián Titusz (Magyar Nemzet) izgalmas, megható és a korról-korokról rengeteget eláruló sorozata amelyben csodás művészek sorsán keresztül mutatta be, mi hogyan volt akkor, azelőtt, azután.

det még előttem is befeketítik.”

A régi nagyok elmentek, de jöttek helyükre újak. Major igazgatása alatt került a Nemzetibe Ferrari Violetta, Sinkovits Imre, Gábor Miklós, Ruttkai Éva és Bánffy György. Majd később Törőcsik Mari is, aki kifejezetten a kedvence volt.

Színészeket nem szeretek börtönben látni

Majornak azért nem volt könnyű dolga. Balról is támadták rendesen, sokszor csak Révai József kultusz-miniszter tudta megmenteni. Nem akart előadni olyan szovjet műveket, amiket rossznak ítélt, megtalálták, hogy szabotál. Támadták, hogy nem elég osztályharcosak a darabjai.

Rákosi ritkán járt a Nemzetibe, az inkább Rajk és Révai terepe volt, a vezér az Operettszínházat szerette. Egyszer azért megnézte Az ember tragédiáját. A falansztert politikailag problémásnak érezte. Major bizonygatta, hogy ez a rossz kommunizmusról szól, de a miénknek ehhez semmi köze, mert az kiváló. „Magának szerencséje, hogy én színészeket nem szeretek börtönben látni” – felelte Rákosi.

Rajk Lászlóval is jóban volt, ezért a Rajk-per elején gyanúsítottként kezelték. Major komolyan félt, érezte, hogy szorul a hurok a nyaka körül. Megúszta a letartóztatást — megint Révai intézkedett —, de elküldték egy öt hónapos pártiskolára.

A Rajk-ellenes vádiratot aztán a Nemzeti Színház tagjaival olvastatták fel a rádióban Rákosiék.

Ki ez az ember?

Amikor a negyvenes évek az ötvenesekbe fordultak, Major már minden

volt: a Nemzeti igazgatója, rendező, színész, a Színház- és Filmművészeti Főiskola tanára, országgyűlési képviselő, a Központi Bizottság tagja. És Kossuth-díjas. Aztán kétszeres Kossuth-díjas, mert 1948 után 1955-ben is megkapta.

De hogy ki volt valójában Major Tamás, azt máig lehetetlen összerakni. Czímer József dramaturg így jellemezte: „Egy fantáziadús, nagyszerű művész, egy felelőtlen, zseniális ripacs, és egy hiú, mindenre kapható udvaronc keveréke.” Raksányi Gellért azt mondta róla, hogy „Karrierje érdekében semmitől sem riadt vissza, lelkiismeret-furdalás nélkül gázolt át mindenben és mindenkin. Lelketlenül megkeserítette számos kitérő kolléga életét, s ezek ezt nem csak halálukig, haláluk után is szenvedik.” Törőcsik Mari és Spiró György azt vallotta, hogy rengeteget tanult tőle.

Torz lelkű, bosszúálló, barátait hátba szúró diktátor, aki emberi sorsokat, pályafutásokat tett tönkre. Progresszív színházi újító, akit színészek és rendezők generációi tiszteltek mesterüként. Tehetségtelen kökler, aki az egész magyar színházi fejlődésnek súlyos károkat okozott. A legfelkészültebb Nemzeti-igazgató, aki megvédte az intézményt a kötelező stréberdrá máktól, csellel, fufanggal óvta az intézmény rangját a legdemagógbab időkben. Ezeket mind Major Tamásról mondták, mondják. És lehet, hogy tényleg mind ő volt.

A Népszabadság nekrológiájában így írt róla: „A harag végig jelen volt Major Tamás pályáján, mert mindig harcolt valamiért.” Major valóban harcolt, nagyon sok mindenkivel. Például főrendezőjével, Gellért Endrével, akit ő hívott a színházhoz, csak túl tehetségesnek bizonyult. Gellért végül 1960-ban öngyilkos lett. Aztán az 1949-ben a Nemzetibe került Marton Endrével. Egymás ellen rendeztek, háborújuk miatt gyakorlatilag kettészakadt a társulat, voltak Major- és Marton-színészek. Régi harcostársával, Gobbi Hildával is szembekerült. A színésznőt aztán 1959-ben kitétte a Nemzetiből, állítólag szocialista erkölcsökkel ellentétes életvitele miatt. Talán abban is benne volt a keze, hogy 1949-ben szétverték Várkonyi Zoltán „polgári szellemű” Művész Színházát. Rajongott az új, haladó színházi irányzatokért, legyen az Sztanyiszlavszkij, Brecht, cirkuszszínház vagy abszurd. Egyszer kiment Kelet-Berlinbe, megnézte a készülő Brecht-előadást a Berliner Ensemble színházban, és itthon megrendezte úgy, hogy az ottani díszleteket pontosan lemásoltatta. Furcsa díszlet volt, mindenféle vastraverzek, deszkák, mindenki nézett, hogy mi ez a hülyeség. A bemutató után kiderült, hogy Berlinben még nem volt kész a díszlet. Amikor Major ott járt, még jelzésben próbáltak. Állítólag az egész Nemzeti ezen röhögött.

Nem szerettem én már ezt csinálni 1956-ban aztán kitért a forradalom. A

színészek forradalmi bizottságában ott volt Szörényi Éva, Bessenyei Ferenc, Sinkovits Imre és Raksányi Gellért. Majort felszólították, mondjon le, különben leváltják. 1956. október 31-én eltávolították az igazgatói székből. A forradalom bukása után visszahelyezték. De a köztes időben színészei elolvashatták a káderlapokat, jelentéseket, amiket Major vezetett róluk. Gobbi Hildáról azt írta, hogy „erkölcstelensége és destruktív magatartása komoly nehézségeket okoz a társulat fejlődésében”. Karinth Ferencet — aki a Nemzeti Színház dramaturgja volt — megbízhatatlan, ingadozó trockistaként jellemezte.

Karinthy maga így írt róla naplójában: „De ma, amikor a pártnak semmi nemű hivatalos álláspontja nincs, s lényegében kire-kire rábízta, hogy magáért álljon helyt — Major, pestiesen szólva, kipukkant. Teljes eszmei, izlésbeli zűrzavarban él, Brecht és a kabaré között, szimata is elhagyta, ami azelőtt mégiscsak a jó művészek felé vitte, K. a partnere, ez a jellemtelen és tehetségtelen, rosszízű vigéc. Fut a közönség kegye után, a karzatnak játszik és rendez — s úgyszólván minden rossz, amit csinál. Aki véres, vörös izzás volt — ma csak kiégett, megzavarodott, ócska bohóc.” Ez a bejegyzés 1968-ból származik, amikor már más idők jártak. Majornak nem volt tényleges politikai hatalma. És már a Nemzetiben sem ő volt a direktor.

Major Tamás a forradalom után még hét évig maradt a Nemzeti élén, de a pozíciói egyre gyengültek. Végül 1962-ben váltották le. Színészként és rendezőként továbbra is a Nemzetinél maradt.

„Javasoljuk, hogy a Politikai Bizottság Major Tamás elvtársat mentse fel a Nemzeti Színház igazgatójának tisztje alól. Major elvtárs a felszabadulás óta igazgatója a Nemzeti Színháznak. Az utóbbi években munkájában jelentős fogyatékoságok voltak. Major elvtárs a színházban elsősorban mint rendező és színész működött, és az igazgatás tennivalóit az ismételt bírálatok ellenére is elhanyagolta. A gyenge igazgatás közben a színházban rossz légkör alakult ki, a művészek elégedetlenek voltak a tervszerűtlen, kapkodó és erősen szubjektivistá vezetéssel, és a színház egész munkáját károsan befolyásolta. Ugyanakkor Major elvtárs művészi (rendezői, színészi) munkássága igen magas színvonalú volt, és ez mind a közönség, mind a művészek részéről ismételt elismerést váltott ki. Ezért javasoljuk, hogy Major elvtárs a jövőben a Nemzeti Színházban mint főrendező és színész fejtsse ki tevékenységét. A javaslattal a Művelődésügyi Minisztérium és Major elvtárs is egyetért” — fogalmazott az MSZMP Központi Bizottsága Tudományos és Kulturális Osztályának 1962. április 10-én kelt javaslata.

„A leváltásomnak többféle oka volt. Azt hiszem, még igazuk is volt. Elsősorban nem nagyon szerettem én már ezt csinálni. Tudom, hogy szaladgáltak Szirmai elvtárhoz, hogy a Nemzetiben nincs demokrácia. Hát a színházban a demokrácia az képtelenség! Az színészlázadás, képtelenség. Voltak, akik bűnlajstromokat gyűjtöttek össze, hogy én kit nyomtam el, kit bocsátottam el, följöttek ezek is, az Uray meg a többi ilyen dolgok” — emlékezett

vissza Major Tamás.

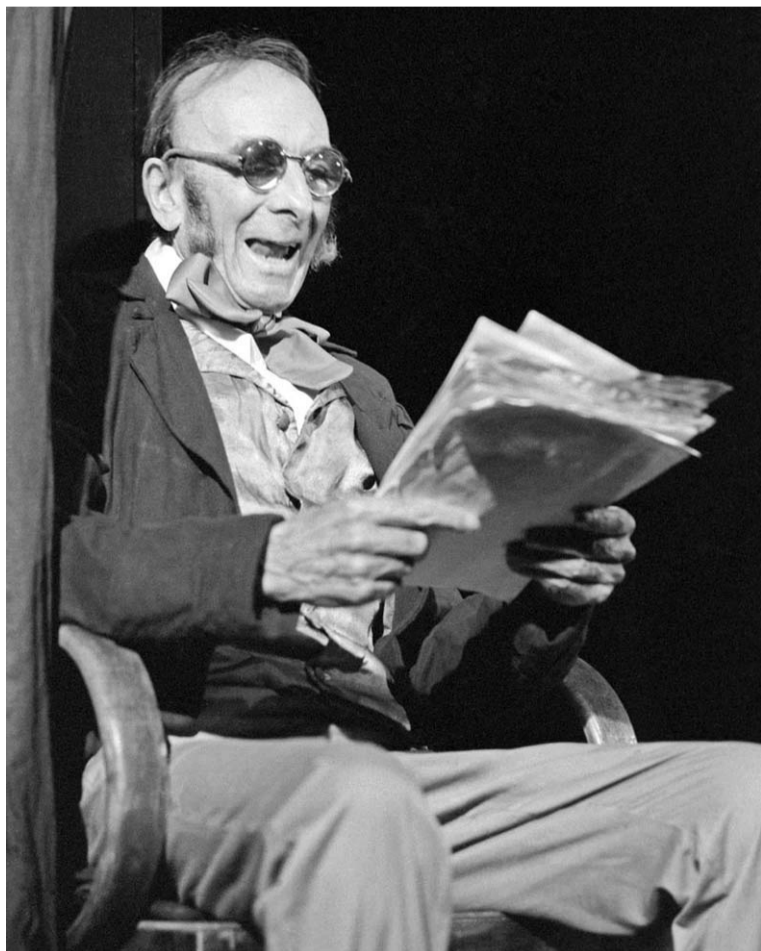
Van benne valami megragadó

Majort Meruk Vilmos és Both Béla követte, majd 1971-ben fő riválisa, Marton Endre kapta meg a pozíciót. Őt 1978-ban menesztették. Major ekkor színészként valósággal kivirult, fönixmadárként kelt új életre hamvaiból. Minden erejét a színjátszásra fordította. A színészkedés mellett zsúritag volt a Ki mit tud?-ban, Psota Irénnel volt egy sikeres kabarészám, és végigszalva az országot. Továbbra is évente lehetett látni egy-egy új film-ben. 1984-ben még egy Hobo-lemezen is szerepelt, ő mondja a prológust a Vadászaton

Végül 1982-ben hagyta ott végleg a Nemzetit. Az akkor szerveződé Katona József Színház alapító tagja lett, ahogy Gobbi Hilda is. Ez volt mindkettőjük utolsó társulata. 1983-ban eljátszotta Spiró György Imposztor című komédiájának a főszerepét. A darab nemcsak neki készült, de részben róla is szólt. Legendás alakítás volt. Utolsó filmszerepe az 1985-ben készült A nagy generáció nagypapája volt. 1986. április 13-án hunyt el. Három évvel Kádár halála és a rendszerváltás előtt.

Karinthy Ferenc így írt róla naplójában, egy évvel a halála előtt: „Tegnap este váratlanul és bejelentetlenül beállított Major. A régi sofőrjével, Csizsárral, de most már Trabanton jár. Csaknem 80 éves, súlyos szembeteg (2 szürke hályog, 2 retinaleválás), amellet egy vesekőműtét, bélműtét és valószínűleg prosztata is. Mindezek ellenére hallatlanul fickós, pepita zakóban és kockás sildes sapkában, teli tervekkel, elképzelésekkel. Vagy másfél órát ült itt, és nem is pontosan bírtam követni, hogy mit mond. Csupán megismételhetem, amit itt már korábban leírtam: ismerem minden förtelmes bűnét, gyilkosságát. S mégis van benne valami megragadó, ez az elfojthatatlan életkedv, kiolthatatlan láng. Engem is számtalanszor elárult. Bizonyos koron túl azonban, s már én is abban vagyok, nem a baráti éretnyek, érdemek számítanak, hanem a közös múlt, emlékek. Vagy két hete volt egy tévéelőadása: hogyan tanította őt szavalni Reinitz, József Attila, Karinthy. Ki tudja ma már, ki volt az a Reinitz? De az előadása érdekes és igaz, számomra rendkívüli élmény. És a fiataloknak is, úgy látszik, mert az egyetlen öreg, akiért rajonganak. Neki megbocsátották, amit a többieknek nem. Horthyt, Rákosit, Rajkot, mindent és mindenkit. Vagy csak nem tudják? Mi a titka? Ennek a sötét gazembernek és elragadó pofának? A vörös lobogása? Akárhogy is, engem meghatott, megtisztelt.”

Major Tamás szobra 2002 óta a Nemzeti Színház parkjában áll.

Az Imposztor című darabban 1983

Duldig+Russo
Optometry
54 Koornang Rd.
Carnegie VIC 3163
(03) 9563-1006

A vágyott gyermek megszületéséről nem beszélhetik le a családokat. A többgyermekes szülő sohasem érzi, hogy elmúlóban van...

Érdekes küzdelemnek lehetünk szemtanúi Európa szerencsés múltú, gazdagságban tobzódó városaiban. Kettős ölelésben vergődnek: jönnek az új honfoglalók Afrikából, az arab világból, a Távol-Keletről, Dél-Amerikából. Már nem kopognak: betörnek az ajtót, és belül is vannak. Jogaikat hangoztatják, és kéri részüket a gyarmatosításra, kereskedelemre és rablásra felépített pazarló jólétekből. Érthető. Jönnek velük olyanok is, akik nem csak jussot, de hódítást remélnek. Ők robbantanak, gyújtogatnak, gázolnak, késelnek. Mégis ők a kisebbik veszély. Velük el fogunk bánni, de a békés és ettől paradox módon veszélyesebb hódítással szemben nincs fegyverünk. Persze mindez csak akkor fontos, ha egy magyarnak Budapest, csehnek Prága, lengyelnek Krakó, franciának Párizs, osztráknak Bécs nem csak egy vasúti pályaudvar vagy légikikötő.

Európa öregszik, sőt elmúlóban van, ezt érzik, hirdetik és erőszakolják ránk a gondolatot azok, akik európaiak nem voltak sohasem, legfeljebb „európeerek”. Valahol egy irodacellában ülnek, tanácskoznak, aktákkal szeretkeznek. A számok tényleg kiabálnak, de mégsem haldoklunk! A vágyott gyermek megszületéséről senki nem be-

Irodacellák szorgos népe

szélheti le a családokat. Egy többgyermekes szülő sohasem érzi, hogy elmúlóban van. Ezért a támadás a család, a férfiasság és nőiesség, a nemek harmóniája ellen. Ez vezet a Nyugat önmagába vetett hitének elvesztéséhez, a degenerációhoz, politikai-kulturális és biológiai értelemben is. A gyáva meghunyászkodás szomorú talán, de szép semmiképpen. Úgy tűnhet, az anyagi javakkal agyontáplált civilizációból kivesszünk, ami éltetheti az embert: a meggyőződés az idő szabadon szárnyaló harmóniájában. A tudásban, jövőben, munkában. A gyermekben. A gyermek fogan, születik, felnő és él. Nem egy termék. Még ha ezt is képzeli pénzes spekulánsok és hiú, Istennel versengő tudósok. De nem is lehet fegyver!

A világ nem srófos agyú időtolvajok, az anyaméhet fegyvergyárnak tekintő fanatikusok és bürokraták vadászterülete! Csak ha engedjük. Mert a leg hátul mozgó ügyeskedő spekulánsok és a legelől bábuként egyszerre rángatott tömegek között van még egy értékchordozó réteg. Amelynek ereje és lobogása az ösztön. Az életösztön, a

szerelem és szeretetösztön, a munkaösztön. Ez a réteg tartja még a briteket, gallokat, germánokat, olaszokat, szlávokat, és ez kell, hogy tartsa a magyarokat is. Székelyeket, katalánokat. Óriási erőket mozgósítanak az ostoba, maguknak is ártó, megfoghatatlan és megváltozhatatlan árnyak, hogy legyőzzék az életösztönt — most éppen a fegyverrel kényszerített migráns népvándorlás révén —, és nagyon ostobák vagyunk, ha hagyjuk. A 20. században a legveszélyesebb ötletük itt, Európában a nemzetek egymással szembeni kijátszása volt. Egymásnak ugrasztása. Túl jól sikerült, de még élünk. Tudatosan vagy öntudatlanul ezt szolgálta minden „nagy politikus”. Masaryktól Sztálinig, Churchilltől Hitlerig. És ezt szolgálja ma Obama és Putyin is. Két világháború és a mai szörnyűségek száradnak a lelkükön. Mennyi tragédia!

Am a háború, a terror az életnek csak az egyik, gonosz oldala. Hinni szeretnénk, hogy csak félpernyi téboly a mérhetetlen időben. Az igazi hanyatlást, a végzetes bukást, a kultúra megsemmisítését csak a múlt és a jövő egyidejű elhagyása tudja elérni. Éljen!

mának! Valójában: üss pecsétet saját jelentéktelenségedre. Egy porig bombázott városban, országban is újra megjelenik az élet, ha megmaradt a kultúra, az életösztön és a tudás. Ezt mi jól tudjuk — de már túl sokszor volt erőnk újrakezdeni —, a lengyelek is tudják, a japánok, az oroszok, de még a vietnamiak is. És tudják a németek, csehek is. Nem a politikusok, nem a Merkel-féle dróton rángatott bábuk, akikről még azt is hihetnénk, hogy maguk is nagy bábjátékosok. De az életösztönt — múltat és jövőt — megőrzők.

A sokszínű Európa nem valami ünneplés, dolyfős akarat, korlátoltság. Elavult himnuszok szimbóluma. Múlt, fátyolos köd, a másik lenézése, megvetése. A nemzet egy bensőséges közösség. Sejtésen, ihleten alapuló visszhang. A tudomány, a művészet, a szokás, a gyermeksírás tartja a víz színén. Mert az ember felfoghatatlan teremtmény: vágyik a mindenségre, át tudja érezni az emberiség egészének titkait, de élni szeretetben, családban, városban, nemzetben tud boldogan. Emberiséget, közösséget, nemzetet egyetlen simogatás mögé is érezhetünk. Az élet: szerelem, szeretet, harmónia. *Egyedül sohasem lehetünk. Segít a képzelet, van feloldozás a magány vétké alól is. S mégis: látjuk a feketéllő gyűlölet-magány jeleit mindenütt. Felvillan vajon végre, ha csak egy mécs láng is, a remény, vagy megszokott jelenséggé válik a hanyatlás?*

A nemzeteket harmóniába egyesíteni: ez az Európai Unió küldetése. Megakadályozni, hogy egymás ellen kijátszhatók legyenek. Ez az idő öröme, a sok-sok irodacella feladata. Az erőket összefogni, nem szétforgácsolni. Organizálni. Ma az Európai Unió vezetése nem ezt teszi. A pozíciókat a háttérből mozgatott gyökértelen felugrók foglalták el, prototípusuk Juncker, Schulz, Reding meg a többiek. Származásos figurák, mondhatnánk, de vigyázzunk: sok ilyen alakot láttunk már a politikát felhasználni kultúrrombolására. Ma az egész gépezet

ennek a gyökértelenségnek, elrugaskodottságnak a tükröképe. Egyetlen összetartó ereje: egymás anyagi javakkal történő agyontáplálása. Így választanak, így osztják a pozíciókat, így hozzák a döntéseket, és ami végzetes, így is gondolkodnak. Minden rendszer, szervezet olyan, ahogyan működtetik. De van, amikor egy szervezet már a jó szándékot is ellehetetleníti.

Biztos, hogy Brüsszelben vannak használni, szolgáltni akaró politikusok, hivatalnokok is. De a rendszer, amit fölülük építettek, megfojtja őket. Az irodacellákban az ebédidő mellett a pénzosztás a legszebb pillanat. Az Európai Unióra nagy szükség van, de nem jelenlegi szerkezetében, és főleg nem jelenlegi szellemében. A pártalapon működő — a tagállamok parlamentjeit, kormányait, bíróságait felülbíráló — intézményei neveltségesek és egyben rémisztőek. Működésük a nemzetek és Európa legfőbb értékeit likvidálni kívánó politikai provokáció. A nemzeti identitás nélküli Európai Egyesült Államok fikció, mint a luxemburgi nemzet vagy a szocialista demokrácia. Meg kell érezni végre Európa hídjainak és szerelmünk testének szép ívében a jóvendőnk. Ilyen íve van az Angyalok hídjának Rómában, a Károly hídnak Prágában, sőt a Megyeri hídnak is Budapest határában. Ebből születik újja mindig Európára: szerelemből és kultúrából. Már megtanultunk nemzetekként együtt élni, de sok még a gond. Böven lenne dolga az Európai Uniónak a gazdasági kiegyenlítés és a tolerancia, a harmonikus együttélés fejlesztésében. A magunk esélyegyenlőségének megteremtésében. Erdélyben, Székelyföldön, Loch-Ness vidékén és Katalóniában is.

De biztosan nem az a feladata, hogy kiüsse házaink, templomaink, hídjaink alól a cölöpöket. Tanú rá minden folyónk és tengerünk. Még Bohémia és Pannónia tengere is.

Szerencsés Károly
(Magyar Hírlap)

MEGHIVÓ

Regnum Szövetkezet Vezetősége szeretettel hívja és várja honfitársait

2016. november 6.-án, vasárnap 12:00 órakor
a Magyar Központ Nagytermében rendezett
760 Boronia Road, Wantirna

Szent István Ökumenikus Templom
Búcsúra

Ökumenikus Istentisztelet délelőtt 11:00 órakor

Gulyás - Laci Pecsénye - Házi Sütemények - Lángos
Gazdag Tombola

Szórakoztató zenét Pityú és Ági szolgáltatja

Asztal foglalás: Pál Zsuzsa 9873 1508 - 0414 988 125

A nap tiszta bevételét a
Szent István Ökumenikus Templom
fenntartására fordítjuk.

SZILVESZTERI BÁL

A Melbourne-i Magyar Központ vezetősége szeretettel várja Önt

2016. december 31.- én este

7 órai kezdettel a Magyar
Központ Ifjúsági termében
760 Boronia Rd Wantirna

Jó hangulatról

ÚJ HULLÁM
gondoskodik

Izletes vacsora, ital kapható
Gazdag Tombola
Belépő egységesen 35 dollár

Jegyrendelés
PÁL ZSUZSA 9873 1508 - 0414 988 125

Kérjük a jegyeket mielőbb megrendelni és legkésőbb
december 4.-én a Mikulás Pikniken vagy
december 18.-án a Gyertyafényes Esten átvenni

HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK -

hatnak be annyi szivart és rumot, amennyit akarnak.

A bejelentett döntések az Obama-adminisztráció azon erőfeszítéseinek sorába illeszkednek, amelyekkel az elnök a normális gazdasági és diplomáciai kapcsolatok helyreállítását segíti elő. Obama 2014 végén hirdette meg az új Kuba-politikát, s az idén márciusban ő volt **Calvin Coolidge** óta az első hivatalban lévő amerikai elnök, aki Kubába látogatott.

Megbírságolta egy vándorcirkusz tulajdonosait a romániai Dambovitá megyei prefektus, mert a megyeszékhely Targovistén egy áruház parkolójában felállított sátruk tartóoszlopaira Magyarországon és az Egyesült Államok zászlajait tűzték ki — közölte a News.ro hírügynökség pénteken.

Antonel Jijiú prefektus a „legkisebb kiszabható” 2500 lej (175 ezer forint) bírságról állított ki jegyzőkönyvet a román zászlótörvény alkalmazási útmutatásait rögzítő, 2001-ből származó kormányhatározatra hivatkozva.

A Targovistenews.ro portál azt írta: a New York cirkusz tulajdonosai az idegen zászlók kitűzésével botrányt keltekkel Targovistén. Az internetes újság beszámolója szerint a törvénysértésről a 112-es sürgősségi hívószámon érkezett lakossági bejelentés, ezért egy rendőrajárórt küldtek a helyszínre.

A cirkusz „magyar származású képviselőinek” magyarázata még az intézkedő rendőröket is meglepte, mert azt mondták nekik, hogy ők egy kft, és azt csinálnak, amit akarnak — állítja a helyi hírportál.

A román zászlótörvény szerint más államok lobogóit az ország területén csak Románia zászlajával együtt, kizárólag külföldi hivatalosságok látogatása, nemzetközi találkozók vagy ünnepek alkalmából, hivatalos épületeken, vagy a helyhatóságok által kijelölt köztéren szabad kitélni.

Harcot hirdetett a maffia ellen **Nebojsa Stefanovic** szerb belügyminiszter.

Sajtótájékoztatóján Stefanovic úgy fogalmazott: *kemény küzdelem lesz,*

amelyet az államnak és a rendőrségnek kell megnyernie. A teljes államparátust akcióbá helyezzük, hogy az év végéig megtisztítsák a rendőrséget azoktól, akik bármilyen módon együttműködtek a szerb bűnszervezetekkel — fogalmazott a miniszter, hozzátéve, hogy akiket lelepleznek, a törvényszék előtt fogják felelni tetteikért.

Nebojsa Stefanovic azt követően hívott össze rendkívüli sajtótájékoztatót, hogy késő este Belgrádban lelőtték Aleksandar Stankovicot — alvilági nevén Sale Mutavit, azaz Néma Salét —, a Partizan labdarúgócsapat szurkolóinak vezetőjét. Sajtóhírek szerint a vezérszurkoló egy alvilági leszámolás, a szerb és a montenegrói maffia harcának áldozata lett, és a lövöldözésnek a kábítószerpiacokhoz is köze lehet. Aleksandar Stankovicot egy mozgó járműből lötték le a belgrádi központi börtön közelében, és a lövöldözésben egy ór is megsérült. A belgrádi szurkolói klub vezéré 2013-ban 5 év és 10 hónap letöltendő börtönbüntetésre ítélték kábítószer-kereskedelem és tiltott fegyverbirtoklás miatt, ám börtönbe vonulását betegségére hivatkozva többször is elhalasztották.

A szerb belügyminiszter szerint Aleksandar Stankovicot az egyik legnagyobb balkáni bűnszervezet gyilkolta meg. Elmondta, hogy a rendőrség éjszaka őrizetbe vett egy gyanúsítottat, néhány után pedig még kutatnak, ám a belügyminiszter szerint jó irányba halad az ügy felgöngyöltése, a bizonyítékok összegyűjtése és az indítékok felderítése. Jelenleg a szemtanúk meghallgatása folyik — tette hozzá.

Nebojsa Stefanovic a sajtón keresztül azt üzent a Belgrádba, illetve Szerbiába érkező bűnözőknek, hogy sem az ország, sem a főváros nem lesz terepe a leszámolásainak. Hozzátette: itt kifejezetten egy volt jugoszláv tagállamra gondol, amely az említett bűnözők központja, az országot azonban nem nevezte meg.

A román kulturális minisztérium nem kívánja megakadályozni, hogy a csíksomlyói pünkösdi búcsú felkerüljön az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szerve-

zetének (UNESCO) szellemi kulturális örökségi listájára — írta a Krónika című erdélyi napilap.

A lap azt követően kérdezte meg a bukaresti minisztériumot, hogy **Kelemen Hunor**, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) elnöke több ízben is arról beszélt: *a szakértői kormány megpróbálja megakadályozni, hogy a csíksomlyói búcsú UNESCO-védettségét kapjon.*

A Krónika által írásban feltett kérdésekre a román kulturális minisztérium azt válaszolta, hogy a csíksomlyói búcsú iratcsomóját 2015-ben az UNESCO kérésére kiegészítették a világszervezet által megkövetelt szabványformátnak megfelelően.

Arra a kérdésre, hogy a szaktárca támogatja-e a csíksomlyói búcsú UNESCO-felvételét, az **Andrei Diaconescu** főtítkárral által aláírt levél nem adott egyértelmű választ.

A főtítkárról tájékoztatta a lapot, hogy a dosszié jelenleg az UNESCO bizottságának kiértékelése alatt áll, és Románia nem tagja a bizottságnak, ezért a kulturális minisztérium nem vehet részt a döntéshozatalban.

Korábban **Lazar Comanescu** román külügyminiszter — **Korodi Attila** képviselő írásos interpellációjára válaszolva — közölte: a külügyi tárca támogatja a csíksomlyói búcsú felvételét a szellemi kulturális örökségi listára. A miniszter határozottan cáfolta, hogy Románia vissza akarná vonni a csíksomlyói búcsú felterjesztését.

Augusztus közepén **Kelemen Hunor** azt közölte, hogy értesülései szerint „a román külügyminisztérium és a kulturális tárca azon dolgozik, hogy a szakemberek által összeállított, minden érdekelt fél beleegyezését és támogatását élvező dossziét visszavonja”.

A román kulturális tárca 2012 márciusában terjesztette fel az UNESCO szellemi kulturális örökségi listájára a csíksomlyói búcsút. Egy hónappal később azonban megbukott a jobboldali Ungureanu-kormány, amelyben az RMDSZ is részt vett, és a **Ponta-kormány** miniszterei nem tartották fenn a kezdeményezést. 2014 márciusában az RMDSZ is belépett a Ponta-kormányba, és a kulturális tárca élére visszatérő Kelemen Hunor ismét betervezte a kezdeményezést, melyről az UNESCO illetékes bizottsága várhatóan a november 28. és december 2. között, Addisz-Abeában tartandó ülésén dönt.

A Föld lakóinak 92 százaléka egészségre veszélyes szintű légszennyezettégekben él az Egészségügyi Világszervezet legújabb adatai szerint, amelyekből az is kiderül, hogy a légszennyezés következtében évente több mint hétmillióan halnak meg.

A káros anyagokkal szennyezett kültéri levegő hárommillió, a nem tiszta beltéri levegő 4,3 millió halálestet okoz — közölte a szervezet Genfben kiadott jelentésében. A levegő minőségét világszerte több mint háromezer helyen mérték. A WHO a szálló por szintjét a köbméterenkénti 25 mikrogramm felett tartja veszélyesnek.

A károsanyag-kibocsátás miatti szívinfarktus, tüdőrák és a krónikus légúti megbetegedések kialakulásának kockázata a szegényebb országokban

különösen magas. A légszennyezetség miatt bekövetkező halálestek csaknem 90 százaléka ezekben az országokban történik, amelyek kétharmada Délkelet-Ázsiában és a Csendes-óceán nyugati területein található.

A kültéri levegő szennyezettsége miatt bekövetkező halálestek száma Türkmenisztánban a legmagasabb. A WHO szerint a sorban Tádzsikisztán, Üzbegisztán, Afganisztán, Egyiptom és Kína következik. A szegényebb országokban nem csak a kültéri levegő erősen szennyezett. A WHO szerint csaknem három milliárdan még mindig szénnel, trágyával, fával vagy más növényi maradékkal fűtenek és főznek is, ami jelentősen növeli a belső légtér szennyezetté.

Hasonló adatokat közölt a WHO májusban is, de „az új modell megmutatja, hova koncentrálódik a probléma, ezzel megfigyelési alapot nyújt a helyzet megoldására” — mondta **Flavia Bustreo**, a WHO vezérigazgató-helyettese.

A májusi jelentés szerint az alacsonyan és közepesen fejlett országok nagyvárosai lakosságának 98 százaléka erősen szennyezett levegőben él.

A gazdagabb országokban javul, a szegényebb régiókban romlik a helyzet **Carlos Dora**, a WHO koordinátora szerint két folyamat játszódik le: a gazdag országokban egyre jobb minőségűvé válik a levegő, míg a szegényebb országokban egyre rosszabb lesz. A feladat, hogy mind a politikai vezetőket, mind az egyéneket tájékoztassák a kockázatokról. A szakértő kitért arra is, hogy a WHO-nak nincs bizonyítéka arra, hogy az arcot takaró maszk, amelyet például Ázsia több részén is viselnek az emberek, csökkentené a levegőben szálló finomrészecskék szervezetbe bejutásának kockázatát.

Bár Kína szerepel azon hat ország között, ahol legmagasabb a szennyezett kültéri levegő miatt bekövetkező halálestek száma, Dora szerint az ország sokat tesz a probléma legyőzéséért. De a széntüzelésű erőművek, az energiatermelés érdekében szén és fát égető háztartások, és a szállítás tovább generálják a szennyezettséget Kínában.

TALÁLKOZZUNK

a Kulturális Találkozó szereplőivel

Az alábbiakban a Magyar Találkozó újabb két előadóját mutatjuk be.

Dr. Sai-Halász Pál, több évtizede Sydneyben élő magyar bank és közgazdasági szakember. Magyarországon gazdaságkutató, Sydneyben a Caltex olajtársaságnál logisztikai majd informatikai vezető. Ezután 10 éven át bank- közép és felső vezető a Colonial State és Commonwealth bankban. 1997-től 2001-ig újra Budapesten az amerikai GE Capital munkatársaként a Budapest Bank vezérigazgató-helyettese, majd a magyarországi Citibank tanácsadója. Ezt követő években üzleti tanácsadó, befektetési szakember.

A Magyar Találkozón **Dr. Sai-Halász Pál** a Közgazdasági és Informatikai Konferenciát vezeti. Előadást tart a világ, az ausztrál és a magyar gazdaság kilátásairól. Az USA, angol, japán, európai, kínai központi bankok szakadatlan pénymotatásának veszélyeiről, torzító hatásairól (megtakarítások és nyugdíjak leértékelődése, ingatlanok és más befektetési területek túlértékelődése). Végül a technológiai fejlődés, a robotok, mesterséges intelligencia, vezető nélküli autók munkaerőpiacot és társadalmat alakító erejéről vezet beszélgetést

Csontos Jánost Magyarországról hívtuk meg kifejezetten a Magyar Találkozóra. Csontos János, 54 éves, munkássága igen széleskörű, szerzőgazd. Író, újságíró, 15 évig a Magyar Nemzet, utóbbi két évben a Magyar Idők publicistája ahol kulturális, politikai, közéleti témákban ír cikkeket. Magyarország legnézettebb TV-csatornái vitaműsorainak gyakori vendége politikai, közéleti témákban, ahol mindig a nemzeti társadalmi értékeket képviseli.

Rendkívül nagy tudású, műveltségű szakember. Húsz könyve, 14 verseskötete jelent meg az elmúlt években Magyarországon. A Magyar Írószövetség választmányi tagja, két évig társelnöke.

Dokumentum és ismeretterjesztő filmeket, sorozatokat rendez. Egyik fő témája a modernkori magyar építészet és az építész társadalom. Számos kitértést birtokosa, így József Attila irodalmi és Kós Károly filmrendezői díjat is kapott.

Csontos János a Magyar Találkozón a Patay Ferenc vezette Irodalmi Délutánon fog szerepelni, valamint a Közgazdasági és Informatikai Konferencián a közösségi oldalak (Facebook, Twitter, stb.) társadalom és politika-formáló hatásairól fog beszélni.

(Csontos Jánosról bővebb tájékoztatás a neve alatt a Wikipédián található.)

★★★

Védnöki díj egy személyre \$200. Védnökség befizetése: Commonwealth Bank, HCNSW-TALALKOZO ACCOUNT, Account Number: 1131 1917, BSB: 062 016.

Cím: Találkozó Titkárság: 26 McClelland Str, Chester Hill NSW 2162 (+ 61 2) 9645 3917, mobil: 0404 118 902, email: rmagdi@optushome.com.au

További támogatásokat köszönve, honfitársi üdvözlettel, **Rozgonyi Magdi**, titkár, Találkozó Szervező Bizottság.

aclandtravel
your business travel specialists

Repülőjegyek, külföldi utak, rokonok kihozataláért forduljon Szabó Edith professzionális utazási ügynökhöz.
Suite 1, 128 Acland St. VIC 3128
Tel: 03 9534-0901 License No: 30016

Korona Concierge

Igazi különlegességekre vágyik? Önnek ajánljuk concierge szolgáltatásunkat! Tekintse meg a www.koronaconcierge.com oldalt. Gondosan válogatott prémium utazási élményekben vehet részt és felejthetetlen emlékekkel térhet vissza.

Reméljük, hamarosan Önt is elégedett utasaink körében üdvözölhetjük!

Tel: 03 9801-8887 e-mail: zack@koronaconcierge.com

A Magyarok Világszövetsége történeti áttekintése (8)

Az MVSZ és politikai környezet, kronológiája 1989–2000

Bakos István könyvének gerincét képezi a „Kronológia 1989–2000”, amely a *Magyarok Világszövetsége* történetét az ország történetébe ágyazva, gyakran a világeseményekre is kitekintve adja.

Tizenegy év, amely hazánk történetének korszakváltó fejezete. A könyv az évtized minden esztendejének külön fejezetet ad, könnyen követhető naptári sorrendben vezeti az olvasót, és nyújt lehetőséget visszalapozni a keresett időre. Ehhez a fontos munkához kívánjuk tisztelettel hozzáfűzni az ausztráliai emigráció szerény szerepét és véleményét.

Reményeink számára a Magyarok Világszövetsége fontos ígéret volt, benne láttuk a kapcsolat intézményét, ami által kötődünk a nemzet egészéhez. Megvan az okunk rá, hogy a negyedszázaddal ezelőtti eseményekkel részletesen foglalkozunk. Történelmi jelentőséget tulajdonítottunk annak a változásnak, ami ígéretként azt mutatta, hogy a nemzeti emigrációs törekvések beépülhetnek a nemzeti magyar kormány munkájába.

Nagy csalódás volt számunkra, és természetesen az egész nyugati magyarság számára, hogy a nemzeti kormány nem felelt meg sem elvárásainknak, sem saját ígéreteinek. Ezt a szomorú történetet, ami egy éven belül jeges zuhanyként ömlött ránk és mosta el szép reményeinket, hogy 45 éves emigrációs munkánk elismeréseként bekapcsolódhatunk az ország újjáépítése feladataiba.

Ez a goromba elutasítás súlyos következményekkel járt, többek közt soha nem jött létre intézmények alakjában termékeny gazdasági kapcsolat például, hogy itteni magyarok megta- karításai garantált magyarországi befektetések által segítették volna az ország gazdasági talpraállását. Inkább elprivatizálták az ország termelő vállalatát idegenek kezére.

Az emigráció kapcsolata a magyar kormánnyal

– a téma mindvégig nyitva maradt. Nemcsak mi hiányoltuk annak elmaradását, de **Pordány László** nagykövet is. Diplomáciai pályájára visszaemlékező könyvében (Egy a nemzet, Antológia Kiadó, Lakitelek, 2009.) nyílt őszinteséggel tárta fel nemcsak az általa képviselt kormány, de a következők bűnös mulasztását ezen a téren.

Külpolitikánk és a nyugati magyarság cím alatt megjelent írásából (Új Magyarország, 1996. február 13.) idézem a vonatkozó részeket:

– A politikai rendszerváltozás után a „hármaskülpolitikai prioritás” megfogalmazásának idején megtörtént – anélkül hogy a vonatkozó prioritás emlegetésekor általában konkrétan kitértünk volna rá – a magyar kormány és az emigráció kapcsolatában is az áttörés. Vagy legalábbis azt hittük és sokan azt hitték.

A főlsszíni, nem egyszer látványos folyamatok vitathatatlanok voltak. 1990 őszén magam is tanúja és rész-

se voltam több esetben – például Jeszenszky Géza külügyminiszter kíséretében – annak a túlradó, mondhatni eufórikus lelkesedésnek, amelyel távoli országok (ez esetben Ausztrália és Új-Zéland) magyarsága fogadta „az első szabadon választott” kormány képviselőit. Az eufóriát persze mindig ellenkező folyamat és állapot követi kisebb-nagyobb mértékben. Vagy, mint a kérdéses esetben, nagyon nagy mértékben. Az egyébként is törvénytörően bekövetkező, részben pszichikai *backlash*-t ugyanis siettette és elmélyítette mindaz a *bizonytalanság, türelmetlenség és átgondolatlanság*, ami a kormányt minden jó szándéka ellenére ezen a területen jellemezte. Visszatekintve teljesen nyilvánvaló, hogy a külügyminisztériumban semmilyen átfogó koncepció nem készült sem a kezdetek idején, sem később a magyar-magyar kapcsolatokra.

De nem is készülhetett, mert a stabil, minisztériumi szakértői állomány, valamint a belső strukturális stabilitás hiánya eleve lehetetlenné tette. Ennek következtében nemhogy a kapcsolatteremtés és -tartás technikáját nem sikerült megtalálni, a közvetlen célok átfogó megfogalmazása is elmaradt.

A kormány és a külügyi bizonytalankodása nehezen igazolható, különösen ha arra gondolunk, hogy nem költségekkel járó támogatásokról volt szó, mint a kárpát-medencei magyarság esetében, hanem arról, hogyan lehetne a nyugati politikai, gazdasági, szellemi, kulturális (és amíg volt: érzelmi) tőkét bevonni a hazai és nem utolsósorban az elszakított területeken megindult átalakulás folyamatába. Egyszerűen szólva: *főként nem adni kellett, hanem kapni lehetett volna.* Amíg volt rá esély. Megjegyzendő a bizonytalankodásnak akadt némi időleges „haszna” is, főként azon nagykövek esetében, akiknek volt nemzetpolitikai koncepciójuk vagy legalább elképzelésük, és a szoros értelemben vett diplomáciai feladatok mellett maradt idejük az emigrációs munkára. Nevezetesen: viszonylag szabadon és önállóan dolgozhattak, és ezért számos fontos részeredményt értek el, főleg a kapcsolatok szervezésében és a kölcsönös tájékoztatásban.

Ennek ellenére nem volt azonban elkerülhető, hogy bekövetkezzen a romlás – úgy 1992-93 táján – a kormány és az emigráció jól indulni látzó kapcsolatában. Mert a kapcsolatok valóban megromlottak, mielőtt érdemlegesen kifejlődhettek és megerősödhettek volna. Közrejátzottak benne a felsoroltak, az alapvető és döntő okok azonban az emigrációs helyzetértékelésekben olvashatók. Szerepel ezekben a dokumentumokban egy közös, központi tájékoztató intézet létrehozásának kívánalma, illetve a kormány részéről teljesítetlen ígérete, a jó értelemben vett nemzeti propaganda érdekében létrehozandó közös könyvkiadás (szinte elvetélt) terve, és egy egész sor olyan kérdés, javaslat, terv, feladat, amiben a nyugatiaknak a miéknél sokkal több gyakorlata tapasztalata és így szakértelme van és volt, de amit a magyar kormány sohasem vett kellő súllyal figyelembe.

A dokumentumokban olvasható vég-szó értékelés azonban lényegében

mindig így szólt: Magyarországon nem történt meg az ígért és várt rendszerváltozás. Csalódásukat nagyon sokan közvetlenül az MDF-re vetítették. Nemcsak mint a legnagyobb, s így elsősorban felelőssé tett kormánypártra, hanem mint arra a pártra, amelynek nyugaton pártoló tagszervezetei működtek, illetve működnek részben ma is. Néhány külügyi vezető mindezek után megsértődött. Egyik munkatársam 1993-ban az emigrációról már ismét mint „egy csomó szélsőjobbaldali, tudatlan öregember”-ről beszélt.

Ami a 94-es választásokkal, illetve a választásokat követően történt, az, ami ha így érne véget, epilógusnak volna tekinthető. De nem ért véget. Kezdeve 1994 áprilisával a választási eredményeket a nyugati magyarság nagyobbik része – állomáshelyemen például túlnyomó többsége – értetlenséggel és megdöbbenéssel fogadta. Akadt olyan nagykövet, aki ezt jelentésében őszintén megírta, ezért a mostani külügyi vezetők tisztában vannak vele. Ettől függetlenül (vagy ezért) a nyugatra látogató miniszterek és egyéb politikusok ma is igyekeznek találkozni ottani magyarokkal, ahol és amikor csak lehet. De ez a kapcsolat már messze nem az, ami néhány éve volt, sem nagyságrendben, sem minőségben, Sőt néha kezd hasonlítani a sokkal korábbiakra.

Nemrégiben, ha talán nem is az illető szándéka szerint, de egyik igen magas közjogi méltóságunk látogatási terve súlyos vitát és majdnem szakadást eredményezett az illető ország magyar szervezetei között, mivel számosan nem voltak hajlandók fogadni. Az összes kormányprogramban és koalíciós programban mindössze egy verszegény sort sikerült fölfedezni a milliós nyugati magyarsággal való kapcsolatokról. Látványos kivételt képez természetesen az a néhány dúsgazdag nyugati honfitársunk, akitől a hazai politikai és gazdasági elit egyes tagjai remélnek valamit és viszont. Nekik (a dúsgazdagoknak) azonban nem sok közük van a nemzeti elkötelezettségű nyugati magyarokhoz, akik sokkal szerényebb anyagi lehetőségeik mellett már régóta önzetlenül és rendszeresen támogatják például a kárpát-medencei magyar iskolákat, kormánytól és magyar külügyektől javarészt függetlenül. –

(Új Magyarország, 1996. február 13.)

Kis időre maradtunk még ennél a témánál, merthogy olyan nagy érzelmi hullámokat vert fel. Az, amiről immár a harmadik rész szól, számunkra a legnagyobb kérdés még ma is. Az emigráció bő négy évtizedet töltött el abban a szerepben és feladatban, amire a sors vetette. Szeme előtt mindvégig a haza felszabadulása állt, még akkor is, amikor a személyes hazatérés esélye egyre halványodott a családalapítás, -növekedés, állás vagy vállalkozás, beilleszkedés, megszokás folyamatában. Sokaknak szinte második foglalkozásává vált „magyar ügyekkel” foglalkozni.

A magyarországi pártdiktatúra összeomlása mindenkién felvetette a gondolatot, végre megtörtént az, amire oly sokáig várakoztunk, ami most nagy újrakezdés idejét hozta el – mit tehetek én? És annyi sok szent akarat sorvadozott el a fogadtatás hiányában.

Dr Pordány László

előadása Budapesten a *Társadalmi Párbeszéd Fóruma* című konferencián, amit a *Közép-Európai Klub* rendezett 2008. április 25-én

„*Elhanyagolt témát választott az előadó, és éppen ez lehetett a szándék ösztönzője. A nemzet tekintélyes hányadát kitevő, külföldön élő nemzet-rész további mellőzése felelőtlenség és káros a nemzet egésze részére.*

Dr. Pordány László a nagyvilágban szétszórtan élő nemzetrészeknek alapos ismerője, canberrai és pretoriai nagyköveti szolgálati idején kívül is állandó kapcsolatban van az emigráció jelentősebb szervezeteivel és személyeivel. Őt az emigráció nagykövekként tiszteljük, és várakozással tekintünk egy reményteli változás utáni szerepére, hogy mint a nemzet-egyesítés minisztere valóra váltsa a nemzet távolabb élő részének történelmi szerepét: ne a szétomlás, hanem a küldetés népe legyen.”

Ezekkel a mondatokkal vezettük be egykori nagykövetségünk előadásának ismertetését a Magyar Élet 2008. május 29-i számában. Azóta szerencsére és persze a magyar nép döntésére elűnt a nemzetellenes liberálbolsvista uralom Magyarországon, de sajnos nem vált valóra az a kívánságunk, hogy Pordány László vezényelje a nemzetegyesítés programját. Így válik továbbra is fontos üzenetté az ő előadása, amelynek rólunk szólott részét ide illően megismételjük:

– A ’90-es évek elejének lázas kapcsolatkereső és -építő időszakát alig néhány év múltán a nyugatiak jelentős részének csalódása és visszahúzódása kísérte. Klasszikus példája ennek a folyamatnak a szorosabb értelemben vett emigráció, illetve a *nemzeti emigráció és a magyar kormányok közötti kapcsolatok* alakulása. A következő néhány percben ezzel szeretnék röviden foglalkozni.

A rendszerváltozás közeledtével és kezdetekor az emigrációban rendkívül erős volt a készség az anyaországhoz történő szellemi és fizikai közeledésre; sokan ma már szinte elképzelhetetlen intenzitású érdeklődéssel fordultak a megújuló és úgymond a kommunizmustól végre megszabaduló Magyarországra fel.

Sajnos, elmulasztottuk ennek az érdemi fogadását és viszonzását. A nyugati magyarságot, benne a szorosabb értelemben vett, politikai érdeklődésű emigrációt jelentőségén alul kezeltük; néhány kezdeti tévóva próbálkozástól eltekintve gyakorlatilag elhanyagoltuk.

Akadnak kivételek, de lényegében nem sikerült megtalálni a kapcsolódási pontokat. Mondhatni: nem sikerült kidolgozni az óhaza és a nyugati magyarság kapcsolatainak a módszertanát. Holott nem lett volna lehetetlen; áttételes bizonyíték erre például a horvátoknak a 90-es évek elején létrehozott világméretű összefogása.

Tagadhatatlan, hogy „a másik fél”, egyes nyugati magyar szervezetek hazatérő vezetői és képviselői is vételek hibái és tanúsítottak időnként nehezen elfogadható viselkedést, vagy támasztottak elfogadhatatlan (a leggyakoribb vád szerint: szélsőséges) követeléseket. Ez azonban jórészt óhatatlanul következett a több évtizedes elzártság és kommunikáció-hiány

miatti tájékozatlanságukból.

Az Antall-vezette politikai elit, miközben történelmi jelentőségű tettet hajtott végre azzal, hogy a Kárpát-medencében gyökeres és visszafordíthatatlan folyamatokat indított el a magyar-magyar viszonyokban, a nyugatiakkal többnyire csak a retorika szintjén történt változás. Sőt, 1994-re a helyzet bizonyos értelemben rosszabb volt, mint a rendszerváltozás előtt.

A nemzeti emigráció ugyanis addigra fokozatosan arra a meggyőződésre jutott, hogy hiába ostromolja a kormányt kéréseivel, javaslataival és segítő szándékával. A kezdetben személyes szolgálatokat, sőt anyagiakat kínáló üzletemberek és mások jelentkezését itthon többnyire kelletlenül vagy bizalmatlanul, nem egyszer minősíthetetlen módon fogadták. Előfordult, hogy azzal választott a hazai „illetékes”: küldjék csak el az ígért vagy szóba hozott pénzösszeget. Hogy mire használják, azt „majd itthon eldöntjük”. Nem véletlen, hogy a baltikumi vagy pl. a horvátországi mérvű hazatelepüléseknek apró töredékét is alig tudjuk fölmutatni.

A kormányciklus végére az emigráció jelentékeny része mélységesen csalódott Magyarországon, a rendszerváltásban és a kormányt vezető MDF-ben. A szimpátia és az eufórikus hazafiságerzet sok esetben elutasításba csapott át, a választást veszített MDF egyes tagjai és vezetői pedig válaszul megszakították kapcsolataikat az emigrációval. „*Lám megmondtuk, hogy nincs mit kezdeni egy csomó tudatlan és rosszindulatú öregemberrel*” – mondta egyik akkori vezető politikuskunk.

(Nota bene: a 80-as években ezek a „rosszindulatú öregemberek” adtak a készülődő hazai demokratának nélkülözhetetlen anyagi és egyéb támogatást.)

A Horn-kormány alatt a magyar-magyar kapcsolatok általában is egy fogcsikorgatva végrehajtott minimumra estek vissza, az emigrációs kapcsolatok pedig néhány személyes kontaktust nem számítva gyorsan sorvadni kezdtek. Másrésztl ismét fölerősödött az úgymond (volt) kommunisták elleni hangulat a nyugati magyarság köreiben, ahol egyszerűen nem voltak képesek megérteni, hogy miért szavazta vissza a magyar nép a hatalomba korábbi elnyomóit vagy azok utódait. (További kérdés, hogy itthon megértettük-e.)

Ekkor tehát már szó sem lehetett érdemi együttműködésről a kormány és az emigráció között, bár Horn – Gyurcsánnyal egyébként ellentétben – legalább még összehívott néhány tucat prominens nyugati magyart egy nagy csinnadrattával beharangozott tanácskozásra.

A FIDESZ–MDF kormány hivatalba lépésekor az évtizeddel korábbi eufóriának addigra legfőljebb csak nyomai maradtak. Orbánék különben is főként a kárpát-medencei magyarságra koncentráltak, egyébként helyesen, de így ismét jórészt elsikkadt a magyar-magyar kapcsolatok itt tárgyalás része. Még a szervezési és a szervezeti alapstruktúra sem jött létre, szemben az elszakított területekkel.

Végül: a mostani kormány ez irányú „politikája” visszalépést hozott nemhogy az Antall- és az Orbán-kormány-

Bakos István Nemzetépítő kísérlet című könyve nyomán

hoz, de a Horn-kormányhoz képest is. Mindenféle indíttatás a nyugati magyarsággal történő érdemi és folyamatos együttműködésre hiányzik, és nemcsak kormánykörökben: néhány kivételtől eltekintve általános az érdektelenség. Ilyen kivétel reményét csillantja föl az a néhány mondat, amely a kérdésszerű az új FIDESZ-programban olvasható.

Az elmozdulás, az előrelépés és egy új kibontakozás lehetséges útját hazai részről két vonatkozásban látom.

Először: fölmérve a lehetőségeket és a várható kölcsönös előnyöket, a jelenleginél sokkal szélesebb körben meg kellene szervezni a kapcsolatokat a civil szervezetek szintjén; egyáltalán: külföldi magyar szervezetek szárait kellene szinte fölfedezni és megismerni. Ehhez is azonban jelentékeny kezdeti, majd folyamatos kormánytámogatásra volna szükség.

Másodsor: kormány-feladat, gyökeresen új szemlélettel, hogy amennyit még egyáltalán lehet, pótoljon és helyrehozza a két évtizedes hibákból, félreértésekből és mulasztásokból. Természetesen olyan kormány jöhet csak szóba, amelynek van, vagy lehet hitele a nyugati magyarság köreiben (és egyébként a hazai magyarság köreiben is.)

A feladat sürgető, talán még inkább, mint a Kárpát-medencében, az összes nemzetiség közül ugyanis a nyugati magyarság fogyatkozik a leggyorsabban. Az „első generáció” (akik a Kárpát-medencében születtek) kihalóban, a második- és még inkább a harmadik generáció beolvadóban. Feladatunk egyik része tehát eleve és mindenképpen a mentés: a személyi, tárgyi (ingatlanok, könyvtárak, megszűnő közösségek vagyona stb.) szellemi, erkölcsi, gazdasági, tudományos, irodalmi, művészeti, és minden más kulturális és egyéb magyar érték mentése, valamint az egyetemes magyar értékek és örökség részekénti földolgozása és megőrzése.

A Nemzeti Fórum Külgügyi Munkacsoportja, melynek vezetésére Lezsák Sándor kért föl néhány évvel ezelőtt, nemrégiben átfogó és részletes tanulmányt készített az emigráció helyzetéről és a kapcsolatokról. A teljes szöveg pillanatnyilag nem nyilvános, de a majdani magyar kormány javasolt 16 pontos cselekvési tervből befejezésképpen fölolvassék néhány összefoglaló pontot. Jórészt a civil szervezeti kapcsolatokra is érvényes.

1. Külpolitikai, valamint gazdaságpolitikai, főként külgazdasági koncepciónk kidolgozásában keressük és használjuk az emigráció szakembereinek véleményét, javaslatát, valóságos és kapcsolati tőkét; vizsgáljuk meg, hol és miként lehet érdekeltté tenni őket a hazai gazdasági folyamatokban.

2. Döntést kell hozni az emigráció értékeinek: tárgyi és szellemi vagyonának az ápolása, illetve ahol szükséges, mentése érdekében. Meg kell állítani azt a folyamatot, melynek során hatalmas értékű magyar épületek, templomok, műemlékek stb. mennek tönkre, vagy szállítási lehetőség és hazai elhelyezés híján pótolhatatlan magyar könyvtárak, magánlevéltárak pusztulnak el.

3. A magyar nyelv az általános magyar identitás fönntartásának, valamint a nemzetiségek közötti kommunikációnak a legfontosabb eszköze.

Oktatását (szükség szerint kibővíteni magyarságismerettel, lásd különösen az ún. magyar származásúakat) széleskörűen meg kell szervezni lehetőleg a fogadó országokban is, de főként itthon (pl.: ún. summer schools, nyári programok által).

4. Megkíséreljük-e összevonni erőinket vagy azok egy részét a jelenlegi határokon belülre, vagy segítségük minden honfitársunkat ott boldogulni, ahol jelenleg él? – ez a kérdés éppúgy vonatkozik a nyugati, mint a Kárpát-medencei, így például a dél-erdélyi, az észak-felvidéki, vagy mondjuk a szerémségi szórványmagyarságra. A fellelős válaszhoz alapos megfontolás, szakmai kutatás és ajánlás, határozott nemzetpolitikai koncepció, majd politikai döntés, végül természetesen megfelelő cselekvés szükséges. (Mármost ha nem is a kérdés „megoldásához”, de legalábbis befolyásolásához.)

5. A Kárpát-medencén kívül élő magyarság, illetve a kapcsolattartás teljes kérdésköre beemelendő a majdani általános nemzetpolitikába. Ennek részeként ki kell dolgozni a kormány komplex migrációs politikáját. Ázsiaiak tömeges betelepítésének rémképeivel szemben, a további fogyás ily módon történő megakadályozásának legalábbis részbeni alternatívájaként létre kell hozni a minél több nyugati magyar és magyar származású fiatal hazahívásának, illetve a további kivándorlás megelőzésének programját. Ez alapvető demográfiai, gazdasági és nemzetstratégiai érdekünk egy-szersmind.

Budapest, 2008. április 25., ANZAC Day.

★

Az MVSZ-történet folytatása

A Magyarok Világszövetsége 1990-es megalakulásával foglalkozó elemző sorozatunkban fontos témában kitértünk. Az MVSZ történetének feltárása során látni fogjuk a magyar kormányok, talán pontosabban a magyarországi politikai elit részben érdektelen, részben elutasító magatartása megnyilvánulását a nyugati országokban élő magyarok minden olyan törekvése iránt, amivel szerepet akartak vállalni az ország újjáépítésében.

A viselkedési minta alapját az Antall-kormány rakta le azzal, hogy a nemzet távoli, számszerűleg is jelentős részének intézményes bevonását a nemzet gazdasági és szellemi, részben politikai életébe – elmulasztotta, helyette elfogadta azt a felkínálkozó megoldást, hogy mindezen országos érdekű feladatok ellátását társadalmi egyesületi keretben valósítsák meg.

A kínáló keret a Magyarok Világszövetsége nevű állami igazgatású intézménynek társadalmi egyesületi alakított változata képezte. A rosszhírű intézményt annak tisztviselői alakították át tevékenységük folytatására, állásuk megtartására. Nem áttalották hivatkozni a kormányzói időkben alakított azonos nevű állami intézményre, ami akkor csak a nyugatra távozott magyarországi magyarországi magyarságban megtartására alakult.

Míg a kormányzói és a pártiktatúrát MVSZ kizárólag a nyugati magyarsággal foglalkozott, valakinek nagy ötlete támadt az intézményt

szimpla egyesületi keretbe szorítani, majd az így privatizált szervezetet megterhelték az egész Kárpát-medence magyarságának gondjaival.

Három földrajzi régió magyarsága képviselőinek elvállalását vizionálták: a törzországi, a határon túli Kárpát-medencén belüli és a világban szétszórta magyarság képviselői alapú, független, önmagát szervező és igazgató szövetség által. Miközben például a Magyar Köztársaság már képviseli az ország lakosságát. Ez így teljesen új koncepció lett, amelyen belül az ország határon kívüli magyarság ügyének az ország általi elvállalása, mint feladat elveszett. A nemzetpolitikai feladat vállalása helyébe valamilyen minden magyart képviselő társadalmi egyesület került.

Ezt a jogilag, társadalmilag, gyakorlatilag lehetetlen és kezelhetetlen ötletet prezentálta elfogadásra a magyarországi politikai elit.

Ezt a gumit cibáltuk három régió magyarsága képviselőinek kápráztatásával mindaddig, amíg egy élelmes törekvő elolvasta az alapszabályt, amiben az van, hogy a közgyűlés a legfőbb szerv, amely megváltoztathatja az egyesület alapszabályait, céljait. Azóta símán működik egy örökös elnök igazgatásával, persze a törvény betűinek betartásával, szabályosan megváltoztatott egyéb célokkal. És nincs rajta törvényes fogás.

Az amit olyan sokan akartunk létrehozni, lekerült a politikai elit célkitűzéseiről.

Az eredmény:

1. Az emigráció politikai szerepvállalása elmaradt,
2. A nyugati magyarság képviselői megjelenítése nem sikerült.

★

Kényelmes lenne itt abbahagyni az elemzést azzal, hogy nem sikerült a magyar összefogás, de az elkötelezettség a folytatást követeli meg, mert abban rejlik a tanulság.

A vita azon volt, hogy megmaradjon a Magyarok Világszövetsége, vagy legyen egy egészen új ebben az új helyzetben? Ez volt a vita tárgya mindenütt a magyarok köreiben, így itt Ausztráliában is.

A 90-es évekre fordulón itt is számos új magyar szervezet, kezdeményezés indult csupa tennivágyó jószándékkal. Ausztráliában az akkor már közel négy évtizede működő Ausztráliai Magyar Szövetség fogta össze a törekvéseket. Dr. **Pordány László** nagykövet is ebben a szervezetben látta és találta meg munkássága partnerét a nemzetegyesítés feladataihoz, mi több: javaslatára az újjászervezett magyar szervezetek is csatlakoztak.

Az immár *Ausztráliai és Újjászervezett Magyar Szövetség* a megnövekedett feladatok folyamatos ellátására *Magyar Tanácskozás* néven az egyesületi vezetők gyakori összejövetelét vezette be.

A második Magyar Tanácskozás összehívását a *Canberrai Magyar Szövetség* vállalta, ami 1991. október 26-án a Nagykövetség épületében folyt illusztris magyarországi vendégek – **Lezsák Sándor** a Lakiteleki Alapítvány elnöke és **Gyarmati Dezső** az egykori melbournei olimpia magyar vízilabda csapat kapitánya, MDF képviselő – jelenlétében. **Lezsák Sándor** itt jelentette be a *Lakiteleki Emigrációs Múzeum* megalapítását.

Ezen a Tanácskozáson döntést hoztunk az MVSZ mikéntjéről. Néhány felszólalás:

Lezsák Sándor: „A magam nevében beszélek, ez a Magyarok Világszövetsége ebben a formában alkalmatlan arra hogy összefogja a világ magyarságát, és szervező ereje legyen, gondolati és erőátviteli berendezése legyen. Egyetérttek Csapó Endre okfejtéseivel, véleményével mind tekintetben amit megállapított a Magyarok Világszövetségének főtítkárával történt többszöri találkozása során, illetve amit a Jeszenszky Géza külügyminiszter úrnál tett látogatása során tapasztaltokról kifejtett. És ezekből fölérősíteném és szinte aláhúznám azokat amelyeket Csapó Endre a Nyugati Magyarságra mondott. Meggyőződésem, hogy a Nyugati Magyarság című lapnak semmi köze nincsen a nemzeti emigrációban élő magyarsághoz, és szélhámosággal határosnak tartom a lap némely törekvését Magyarországon.” ...

„Tehát itt egyszer s mindenkorra ki kell mondanunk, hogy megszűnt a Magyarok Világszövetsége. Én ebben látom a megoldást, és jöjjön létre egy szervezőbizottság ezzel párhuzamosan.” ...

„Meg kell mondjam, ebben a véleményemben, ebben az álláspontomban otthon nagyon sokan megerősítenek, de nagyon sok vita van erről. Az MDF elnökségében én ezt képviselem, és úgy tapasztalom, hogy egyre többen vagyunk, akik ezt képviseljük, és ebben egyetért egy Jakabffy Ernő Stockholmból, egy Tollas Tibor Münchenből, és az Egyesült Államokból Papp Gábor, és a venezuelai magyaroknak egy része, amelyik nem volt hajlandó kollaborálni a Kádár rendszerrel.”

Csapó Endre: „Négy alkalommal beszéltem Komlós Attilával, és el voltam készülve, hogy nehéz esetem lesz, de ő mindenre helyeselt, egyetlen dolog, amire nem tudott válaszolni, hogy miféle alapszabály szerint jöjjön létre, és a képviselő hogyan történjen.” ...

„Itt a lényeg az lenne a mi részünkről, hogy igenis követeljük az átalakítást, alakuló közgyűlést, és azt a jövő nyárra tervezett kongresszust halasztás el esetleg az 1100-ik évfordulóra, amikor egyéb ünnepekhez lehet kötni.”

Lezsák Sándor: „Komlós Attilák tervezetében ki képviselje Magyarországot? Ki dönti el, hogy ki Magyarországot, a hazai magyarság képviselője? Ez egy olyan alkotmányjogi csapda, ami csak egy módon kerülhet el, ha megszűnik a Magyarok Világszövetsége.”

Valóban nem volt ellenvélemény a jelenlegi szervezet megszüntetésére, a Tanácskozás döntése szerint: A jelenlegi Magyarok Világszövetsége szűnjön meg, helyette legyen egy szervezeten felépülő Magyarok Világszövetsége.

A nagy átejtés...

November 11-én a NSW-i Magyar Szövetség külügyi bizottsága foglalkozott a Magyar Nemzet november 2-i számában megjelent cikkel, ami szerint Komlós Attila a jelenlegi vezetőgység határozata szerint rendkívüli közgyűlés összehívását hirdette meg. Megállapítottuk, hogy erre a közgyűlésre egyetlen ausztráliai szervezetet

sem hívtak meg. A közlemény az elszakított területek magyar szervezeteire hivatkozik, mint akik beléptek amióta a Világszövetség „új utat kezdett el járni”. A nemzeti emigráció köréből csak az Amerikai Magyar Országos Szövetséget említi, és persze a régi kollaboráns társaságot, a Magyar Baráti Közösséget. és három református egyházi gyülekezetet.

Nyilvánvalóan tartottuk, hogy a rendkívüli közgyűlés ilyen gyors összehívása az elszakított területek szervezeteinek felsorakoztatásával kelthető hangulat segítségével, a régi vezetőség elnöklése előnyeivel és egy-két külföldi szervezet bevonásával demonstrálni akarják azt, hogy kellő számú külföldi szervezet elfogadja a régi vezetést, megújítva néhány új taggal. Ez a manőver teljes egészében kizárná az ausztráliai-új-zélandi, az egész európai, a délamerikai és nagyrészt az északamerikai nemzeti emigrációt.

Csapó Endre jelentette a külügyi bizottságnak, hogy felhívta telefonon a Nemzetőr szerkesztőségét, megtudni az európai szervezetek álláspontját. **Makray Zoltán** válaszolt, közölte, Tollas Tibor azokban a napokban Budapesten lesz, de a közgyűlésre nem akar elmenni.

„Álláspontunk az, hogy amíg a régi kommunistákat ki nem teszi, ezt a világszövetséget nem ismerjük el. A kormány részéről Horváth Balázs ezzel egyetért, azt üzeni, fogjanak össze az emigráns szervezetek, alakítsanak új világszövetséget. A kormány utolsó lehetősége, ha megvonják a pénzt, akkor magától megszűnik. Sajnos a kormány kiengedte a kezéből és önállósította, most megkapja a pofont érte. Ügyetlen lépés volt, azt kellett volna csinálni: állami felügyelet addig amíg újjá nem szerveződik. Ezek csak letették a vezetőségből Bognárt, Randét, de az elnökség, a választmány, nagyjából megmaradt. Ezt el kell halasztani, nagyon helyesen mondod, nyugodtan, alaposan előkészíteni az újnak a megalakulását jövő nyárra, az emigrációval együttműködve új szervezetet létrehozni. A magyar kormány, Horváth Balázs ugyanezt mondja, ő ezt itt nálunk kijelentette a mostani ünnepek előtti megbeszélésen így szólt: „Csak a ti segítségetekkel és csak veletek jöhet ez létre. Hajtsátok végre, úgy ahogy azt jónak látjátok.”

Sőt van olyan hang is – folytatta Makray –, hogy jónak látna a magyar kormány, ha esetleg nyugatra tennék az elnökség székhelyét. Hát nem tudnak nélkülünk csinálni semmit, ezt nem értik meg némelyek, a nyugati magyarok nélkül nincs Világszövetség. (Eddig tart Makray Zoltán véleménye.)

Vegyünk mély lélegzetet, az akkori magyar kormány nem felelt meg annak a várakozásnak, amit reméltünk, de annak sem, aminek hirdette magát. A csak a nyugati magyarokkal foglalkozó Magyarok Világszövetséget átalakíthatta volna olyanná, amely a rendszerváltoztatást követően a távoli magyar nemzetiségeket valóban bevonhatta volna – többé nem a pártkormány, hanem a magyar hazajavára. Ezzel szemben lerázta magáról és olyan szervezetre bízta a nemzetegyesítés feladatát, amely arra teljesen alkalmatlan volt.

(Folytatjuk.)

„Rákosi és Kádár ugyanaz a fajzat” – ’56 francia hőse, Albert Camus

„Ne figyeljenek más leckére, csak Budapesten a szabadságért meghaló fiatal harcosokéra! Ők bizonyosan nem hazudtak önöknek...” — ilyen, és ehhez hasonló felemelő sorokat írt a magyar forradalomról **Albert Camus**, aki következetesen, a kiközösítést is vállalva kitartott az 56-os ügy mellett. Miért nem becsüljük meg jobban azt a francia író, gondolkodót, aki nem egyezkedett, nem maszatolt, hanem mindkét totális diktatúra ellen egyformán fellépett? „Amerikai báb” — írta róla a kádári sajtó. Nézzük, mit tett a szabadságért, s hogyan próbálták lejártni itthon, keleten és nyugaton.

Nem sokszor, nem sokan álltak ki a magyarságnak fontos nemzeti ügyekért külföldön, már csak azért is meg kell becsülnünk az olyan valódi európai gondolkodót, mint amilyen **Albert Camus**. Olyan művész volt, aki

nem engedett a szíréhangok csábításának, ezért mind nyugaton, mind keleten közellenségként kezelték a kommunisták, és a velük összejátszó, az elnyomás „előremutató” rendszerét soha meg nem tagadó baloldali értelmiségiek. Következzen kiállításának és kitaszításának ismert, és mégsem eléggé ismert története.

„Az ötvenhatos ellenforradalom kitörése óta Camus szakított minden haladó szervezettel, durván támadja a forradalmi munkás-paraszt kormányt és a Szovjetunió politikáját... A Szovjetuniót és a magyarországi helyzetet

támadó pamfletjei után nemrégiben hamis állításoktól hemzseggő előszót írt egy cikkgyűjteményhez, melynek írásai az ellenforradalmat dicsőítik” — jelentette „Döme”, azaz **Bene Ede** irodalomtörténész 1959 nyarán (a jelentést **Szavai János** tanulmányából idéztem).

A „Döme” ügynök által említett „cikkgyűjtemény” az 1959-ben, **Nagy Imrét** kivégzése után Brüsszelben kiadott *Az igazság a Nagy Imre ügyben* című könyvet takarta, ehhez írt előszót a francia író. Camus pontosan, élesen fogalmazott:

Szeleczy Zita 1956-os drámai kiáltványa az argentin rádióban és televízióban.

Üzenet az Argentin Nőkhöz és a világ Asszonyaihoz:

„Már több mint három hete, hogy az én szeretett hazám, Magyarország, egy kegyetlen ellenség ellen harcol: az orosz megszállás ellen. Egy kicsiny nép, fegyverek nélkül, a Szovjetunió hatalmas katonai ereje ellen. Egy nép példa nélküli hősiessége, melynek vannak eszméi, és képes ezekért meghalni. A lobogó magyar zászló ebben a pillanatban a világ minden országa számára a szabadság szimbóluma. Ez alatt a hosszú huszonnégy nap alatt hányszor érkeztek a hírek, hogy a magyar hazafiak ellenállását elnyomták. Sohasem volt igaz. És most sem az. Magyarország folytatja kétségbeesett küzdelmét, mert nem tud tovább élni az embertelen körülmények között, amit az orosz megszállás, a kommunista kormányzat és ügynökei, a titkosrendőrség tagjai a magyar nép legkegyetlenebb kínzóiráként szűrték. Az ellenállás elnyomásáról szóló hírek hazugságok, hogy ilyen módon győzzék meg a Nyugatot és az ENSZ-t, hogy a magyar nép elvesztette ügyét, és már nem érdemes katonai segítséget küldeni neki. Mialatt pedig a magyar hazafiak harcolnak és reménykednek a szabad országok segítségében... Jönnek a kétségbeesett kiáltások: „Segítsetek, küldjétek nekünk muniót, már nem bírjuk tovább, harcolnak asszonyaink, gyerekeink. Segítség, segítség... segítsetek!”. . . És a Nyugat hallgat. . . az Egyesült Nemzetek és a NATO hadserege Nyugat-Európában képes hidegvérrel nézni, hogy egy nemzet a halál felé vezető útra lép. Egy nemzet, mely magától feláldozta magát, hogy megmutassa az egész világnak, milyen is a „kommunista paradicsom” a valóságban. Az lenne a minimum, hogy az egész világ fegyveresen megsegítse Magyarországot. Legalább! És még legyen hálás, hogy a háború a világ legkegyetlenebb ellenségével nem a saját országainkban zajlik, hanem magyar földön, melyet történelme során annyi alkalommal öntözött a „magyar” vér!

És mit csinál az ENSZ? Magyarország érdekében nem egyesültek olyan sürgősen, mint a közel keleti konfliktus miatt. Mindazonáltal ott különböző, erősen felfegyverzett nemzetek harcoltak.

Miattuk azonnal elhatározták magukat, és ENSZ-rendfenntartó csapatokat küldtek. Magyarországra miért nem? Számunkra csupán bájos szavak vannak, mialatt mi teljesen elvérvünk! Vagy azért van ez, mert a mi vérünk nem olyan értékes, mint az olaj? A magyar vér nem az egész világ vére? A mi könnyeink nem az emberiség könnyei?

És hogyan tárgyalhat az ENSZ a bábélnökkel, a gyilkos Kádárral, mikor ezt a gyilkost maga a magyar nép — ezer és ezer tanktól elnyomva, legyilkolva, éhezve, szenvedve a hidegtől, haldokolva — nem fogadja el? És az ENSZ a szabad világban elfogadja?

Mi történt az ENSZ-szel? Néhány nappal ezelőtt egy túlnyomó többség úgy döntött, hogy az oroszokhoz haza kell térniük Magyarországról. És ma egy bábbal tárgyalnak, mely tömegesen gyilkolja le a magyar népet.

A magyar népen elkövetett tömeggyilkosság miatti felelősség egyformán hárul az ENSZ-re és Moszkvára. Mindketten egyformán gyilkosok — a különbség egyedül a gyilkosság elkövetésének formájában létezik. Én tiltakozom az ENSZ gnyegesége és tehetetlensége ellen. Tiltakozásul éhségstrájkba kezdek, és kérem az összes magyar nőt a világon, hogy csatlakozzanak hozzám ezen cél érdekében. Meglátjuk majd, hogy az ENSZ és a világ lelkiismerete minket is hagy-e meghalni, ahogy hagyták meghalni a magyarokat, Magyarországon. **Csodálatos nép! Szeretett népem! Csodállak... szeretlek... kétségbeesetten szeretlek egészen a halálomig.** Az életemet adnám, csak képes lennék megmenteni téged. Magyar vagyok és nem tudom elfelejteni a népem, nem tudom. Nem akarom azt mondani, hogy minden elveszett. Mikor a férfiak azt mondják, hogy elérkezett a vég, nekünk, asszonyoknak kell tartani az erőt a cselekvésre. Működjenek együtt velem. Ha szimpatizálnak a harcunkkal, küldjék leveleiket és távirataikat (egyéni vagy egyesületeiken keresztül) az ENSZ-hez, New Yorkba, az Argentin Köztársaság képviselőjéhez. Sírva kérem önöket: Segítsenek megmenteni Magyarországot! Ne, ne hagyják a levelet holnapra: ragadjanak papírt és ceruzát most. Ne mondják, hogy leveleiknek nem lesz ereje, hogy nem tudják majd befolyásolni az ENSZ-t vagy megváltoztatni a végzetet. Nem létezik.. nem létezik..

„*Argentin asszonyok: írjanak! Segítsenek megmenteni Magyarországot! Magyarországot sohasem fogja elfelejteni segítségüket!*”

Szeleczy Zita

a Magyar Nemzeti Színház volt első színésznője, Budapesten.

„*Ez a könyv azt bizonyítja, hogy Magyarországon a Nagy Imre-ügyben minden előfordult: esküszegés, hivatali visszaélés, a nemzetközi jog, diplomata és parlamenterek sérthetlenségének semmibe vétele, emberrablás és gyilkosság. A történetben egyedül lopás nem fordult elő, amit a magam részéről szinte sajnálok. Ebben a szép társaságban egy tolvaj idillien, frissítőleg hatna.*”

Súlyos, őszinte szavak. Camus egyéniségének, igazságérzetének, megalakításoktól mentes gondolkodásának köszönhető, hogy a francia értelmiség befolyásos, kommunista/baloldali része kitekelt. A totális (legyen az náci, fasiszta vagy „proletár”) diktatúrákat egyformán elvető, az azokat mentető, áruló írástudókat megvető író az 1956-os forradalom és szabadságharc után vált végleg kiközösítetté, páriává. Az ellene folytatott hadjárat élére korábbi támogatója, mentora és barátja (pontosabban, akit annak hitt), **Jean-Paul Sartre** állt.

A hazájában hihetetlenül befolyásos filozófus-író árukként kezelte Camus-t, amiért nem csupán kritizálta, de elvetette a kommunizmust, és nem hitt az embertelen rendszer megjavíthatóságában. Nem csupán Camus-t közöcsítették ki, mások mellett hasonló sors várt a valaha még Katalóniáért harcoló, de a kommunizmussal szembe forduló **George Orwellre** és **Arthur Koestlerre** (akiknek a huszadik század két igazán fontos művét, az 1984-et és a Sötétség délbent köszönhetjük).

Fázy Anikó a Hamvas Intézet gondozásában megjelent művében (Albert Camus esete a baloldallal, in: A Naphta szindróma) hosszan foglalkozik a Camus-Sartre ellentéttel: „Camus-t a francia baloldali karanténba zárta, ahonnan az 1957-es Nobel-díj sem tudta kiemelni... Sartre Camus lejárására, erkölcsi ellehetetlenítése érdekében nem átalja, hogy — utólag — elmarasztaló kritikákat írjon azokról a könyvekről, amelyeket annak idején oly lelkesen dicsért, s ami ki-lomboztatta a két ember barátságát. Most már nem talál bennük semmi jót”.

Bár a „kenyértörésre” ’56 után kerül sor, a távolodás már korábban megkezdődött. Fázy Anikó idéz egy ötvenes évek elején keltezett magánleveléből, amely Camus kérelhetetlenségét bizonyítja:

„*Oroszország ma őrtornyokkal körülvett rabszolgák földje... Hogy a koncentrációs táboroknak ezt a világát a szabadság eszközeként csodáljuk, az eljövendő boldogság iskolájának tartjuk, hát ez ellen harcolni fogok az utolsó lehettemig*” — írta az író, élesen szembe fordulva azokkal a nyugati értelmiségiekkel, akik mindenáron, újabb és újabb alkuk árán védelmezték a Szép új világot (amit — nem lényegtelen — a távolból csodálhattak). Mit gondolt róluk Camus?

„*A nosztalgizáló értelmiségiek kizárólagos és undorító munkája abban mérül ki, hogy gondosan megkülönböztessék a jó koncentrációs táborépítőket a rossz koncentrációs táborépítőktől, a jó antiszemitát a rossz antiszemitától. Az embernek hányingere támad” — idézi Fázy Camus-t. És mit gondolt Sartre? „Igen, Camus, én is, akárcsak maga, elfogadhatatlannak tartom ezeket a táborokat, de számomra legalább annyira elfogadhatatlan, hogy a „pol-*

gári sajtó” naponta fölelegeti.” Ez utóbbi a kívülállóknak érthetetlen logika: elfogadhatatlan a Gulag, de az is, hogy ennyit beszélnek róla!

1956: EGY IGAZ EMBER KIÁL-LÁSA

Miután 1956. október 23-án kitört a forradalom, a világ közvéleménye felénk fordult. Sajnálatosan csak igen rövid ideig. Camus volt a kivétel. Az író a Kádárékkal érkező szovjet hadsereg bevonulása után, november 8-án (a müncheni rádió közvetítésével) kapta meg a magyar írók kétségbeesett táviratát, amely cselekvésre készítette.

„A világ minden írójához, költőjéhez, tudósához! — szólt a felhívás. — A magyar írók hozzátok fordulnak. Hallgassátok meg felhívásunkat. A barikádokon harcolunk hazánk szabadságáért, Európa szabadságáért, az emberi méltóságért. Meg fogunk halni. De áldozatunk ne legyen hiábavaló! A végső órában, a felkoncolt nemzet nevében hozzátok fordulunk, **Camus, Malraux, Mauriac, Russel, Jaspers, Einaudi, T. S. Eliot, Koestler, Madaraga, Jiménez, Kazantzakis, Lagerkvist, Laxness, Hesse és a szellem többi harcosai... Cselekedjétek!**”

Camus cikke két nappal később jelent meg: „Halálra ítélt erődjünkben elszigetelt magyar testvéreink bizonyára mit sem tudnak a francia írók egyöntetű és mély felháborodásáról. Igazuk van azonban, ha azt gondolják, hogy a szavak vajmi keveset érnek, s nevetséges a keresztre feszített Magyarország feletti üres siránkozás. Az az igazság, hogy ugyanaz a nemzetközi közösség, amely a sok év késlekedés után végre erőt gyűjtött a beavatkozáshoz Közép-Keleten, hagyja ugyanakkor megölni Magyarországot” — írta a hazánk sorsára nézve kulcsdöntő szuezi válságra utalva, majd az Egyesült Nemzetek (ENSZ) segítségét kérte. Aláírásgyűjtést kezdeményezett azért, hogy az ENSZ azonnal vizsgálja ki a magyarok elleni népiertást, engedjék ki a politikai foglyokat, tartsanak szabad választásokat, és a magyarok szavazhassanak a szovjet csapatok kivonásáról, akiket nemzetközi ellenőrző csapatokkal helyettesítsenek. (Camus írásait Raymond Aron: ’56 és a franciák című művéből idézem).

„Szeretném, ha ezt a szöveget a magyar írók közzétett felhívás minden címzettje aláírná. De ezen felül minden európai író, éljen bárhol, gyűjthetne aláírásokat annyi értelmiségitől, ahánytól csak tud, és elküldhetné azokat az Egyesült Nemzetek Titkárságára ezen szöveg kíséretében. Sajnos, és ezt szégyenkezve mondom, ez minden, amit lerohant testvéreink érdekében, a megszállás megszüntetéséért tehetünk, s csak így tudjuk megmutatni a világnak, hogy a tehetetlen vagy kegyetlen kormányok ellenére, túl a diktatúrák függönyén, a baloldal hagyományos eszméinek és mozgalmainak minden kudarca ellenére, igenis létezik még valódi Európa, melyet az igazság és szabadság eszméje egyesít minden zsarnoksággal szemben.

A magyar felkelők most tömegével halnak meg ezért az Európáért. Hogy áldozatuk ne legyen hiábavaló, nekünk akiknek még megadatik a szabad szó-lás joga, tanúskodnunk kell hűségünkről és hitünkről, és minél messzebbre eljuttatnunk Budapest felhívását” — írta a Franc-Tireurben megjelent cikkben.

Bántott a gondolat

*Bántott a gondolat,
---Miért születtem ugyan?*

*Lassan felnőttem falun,
Iskolát végeztem falun
Hármat a városban,
Nem tanultam hanyagon.*

*Dolgoztam fiatalon
Satupadon, házfalakon,
Bányamélyén, textilgépen,
Nem tudtam én minék éltem.*

*Politika, kétségűzés.
Veszélyes minden vétség.
Agyamban megbújva a kétség
Egyre vártam a nyomor végét.*

*Jött az idő, ütött az óra!
Örömmel ugortam autóra.
Fegyver után sietve jártam,
Majd csatasorba álltam.*

*Amerre néztem folyt a vér
Lábam alatt, utcakövén.
Minden csepp győzelmet ígért,
Patakzott a drága Magyar vér.*

*Dúlt a harcok harca,
Eljött a hazugok kudarca.
Szabad lett végre a haza,
Büszkén lengett nemzetem zászlója.*

*Még nem száradt fel a vér,
Még puskaporos volt a lég,
Újra jöttek a Magyar honért,
Hogy dicső szabadságunk elvegyék.*

*Hogyis gondolhatta a nép?
Szabadságot, magyarnak, miért?
Hiszen megszokta a szenvedést,
Talán szenved is még földbe tér.*

*Elvették igaz harcunk gyümölcsét,
Elvették zölden, még megsem ért.
Oda lett, csak napokig élt,
Ez lett! — hiába vérezett a nép.*

*Egyre bántott a gondolat,
Miért, vajon miért él a Magyar?
Miért folyik a sok drága vér?
Mi legyen a céloom,
Miért is éljek én?*

1957. november 11-én
(Boosey) YARAWONGA.
Birkanyírásakor, teaidőben, így
idézték a múltat.

Orcsik Sándor

CSAK A SZABADSÁGÉRT HARCOLÓK NEM HAZUDTAK

November végén még keményebben, szebben fogalmazott: „*Felejtsenek el minden tanítót, minden lejárt ideológiát, romlandó fogalmat és ócska szöveget, mindazt, amivel továbbra is tömni akarják magukat! Se jobbról, se balról ne hagyják magukat zsarolni.*

Végül: *ne figyeljenek más leckére, csak Budapesten a szabadságért meghaló fiatal harcosokra! Ők bizonyosan nem hazudtak önkönnel, amikor azt állították, hogy földi történelmünkben ha kevés dolog is, de a szellem és a munka szabadsága egy szabad országban a szabad Európa ölen igazán megéri, hogy harcoljanak és meghaljanak érte.*

Olyan mondatok ezek, amikhez nincs mit hozzátenni. Közben Sartre — aki egyrészt nyilván nem tehetette meg (és miért is akarta volna?), hogy ne ítélje el a szovjet beavatkozást —, azért a novemberi eseményeket is kimagarázta. Hosszú, kacskaringós esszéjét (Sztálin kísértete) a következő sorokkal zárta: „*Ha a Szovjetunió nem ér se többet, se kevesebbet a kapitalista Angliánál, akkor nem marad más, mint művelni kertjeinket. De hogy a reményt megőrizzük, éppen ellenkezőleg kell cselekednünk: belátni a tévedéseket, a szörnyűségeket és a bűnököt, felismerni a szocialista tábor nyilvánvaló előnyeit, s ehhez mérten még jobban elítélni azokat a jelenségeket, melyek ezeket veszélyeztetnék*” — írta. Mintha a kádári konszolidáció, desztalinizáció zűmmögését hallanánk. Belátni, felismerni, elítélni — esetleg önkritikát gyakorolni?

A megtorlást és jogtiprást szépen elkenegető Sartre-tal szemben fellépő Camus nagy hatású beszédet tartott 1957. március 15-én a párizsi Wagramteremben, ahol — ő, egek! — Kádárt és Rákosit egymás mellé helyezte. Beszéde nyomtatásban az a nap, amikor Kádár rettegett címmel jelent meg (szintén a Franc-Tireurben).

„Ugyanaz lesz most számunkra Magyarország, ami húsz évvel ezelőtt Spanyolország volt. A finom árnyalatokra a nyelvi fordulatokra és okoskodó fontolgatásra, mellyel még mindig el próbálják fedni az igazságot, nem vagyunk kíváncsiak.

A Rákosi és Kádár közötti versengésnek, amiről annyit beszélnek, semmi jelentősége. Egyazon töről fakad. (Más fordításban: „Ugyanaz a fajzat” — M. G.). Csak az áldozatok számában különböznek, és ha Rákosi egyelőre vezet is, ez nem fog sokáig tartani. Ami az ország szabadságát illeti, édes mindegy, hogy a kopasz gyilkos, vagy a másík, az üldözöttből üldözővé lett, kezében van a hatalom... egy totalitárius állam nem léphet előre. A terror nem fejlődik, legföljebb csak fokozódik, a vérpad nem lesz szabadelvűvé, s az akasztófa sem toleránssá...

És ha valaki még kételkedne ebben, a magyar írók most világgá kiáltják, mielőtt végleg elhallgatnának, mert úgy döntöttek, hogy jobb elhallgatni, mint rendelésre hazudni.”

1957: NOBEL-DÍJ, ÉS A KÁDÁR-NAK ÍRT LEVÉL

Camus életében ez az esztendő — 1957 — amúgy is fontossá vált, ebben az évben kapta meg irodalmi Nobel-díját, októberben pedig — két másik francia Nobel-díjossal, Francois Mauriac-kal és Roger Martin Du Gard-ral

együtt — táviratot küldött Kádár Jánosnak. A franciák a kezdődő íróper ellen tiltakoztak (Tamási Áron bírósági kiállításáról ebben a cikkben emlékeztem meg), és az igazság kedvéért említsük meg, hogy mások mellett Sartre is felemelte a szavát az írók védelmében. Ezután jelentették meg Brüsszelben azt a leleplező művet a „Nagy Imre-ügyről”, amelynek előszavával Camus olyannyira felháborította „Döme” ügynököt.

CAMUS, A KÖZELLENSÉG — LEJÁRATÁS ITT ÉS NYUGATON

Az ötvenes évek közepétől, de különösen '57 után Camus közellenséggé vált a „szocialista blokkban”, az akkori magyar sajtót vizsgálva leginkább az elhallgatás módszerét alkalmazták ellene (évente egy cikkben említették a nevét). A pestist és A bukást csak 1962-ben adták ki Magyarországon, természetesen ideológiailag megtámasztva: „Köpeczi Béla hosszú előszót írt ehhez a kiadáshoz, amelyben próbálja feloldani az ellentmondást az írói mű és az ideológia között — írta Szávai János. — Camus legzavarosabb és legkártekonnyabb könyvének nevezi a L'Homme révolté-t (A lázadó ember); ugyanakkor paradox (vagy nagyon is logikus) módon ezt a könyvet a Pártközpont lefordította és zárt kiadványként terjesztette, 150 példányban.”

Érthető, hogy A lázadó ember Franciaországban sem aratott „osztatlan sikert”, Sartre lapjában (Les Temps Modernes) a baloldali véleményvezér egyik fiatal embere írt megsemmisítő, lejárato kritikát, a szakértők szerint ez vetett végérvényesen véget Sartre és Camus korábbi barátságának.

MINDEN FORRADALMÁR „FASISZTA” VOLT

Bár Camus-t az ötvenes évek végén nálunk jobbra nem létezésként, érintetlenségként kezelték, jellemző a groteszk, szánalmas írás, amely 1958-ban jelent meg „Kár a gőzért, monsieur Camus” címmel a Hét című pozsonyi folyóiratban.

„Ez évi első számunkban már megírtam azt a senkit sem meglepő tényt, hogy Albert Camus, egy közepes, filozófáló francia író a hidegháború roszszhírű hőse megkapta az elmúlt esztendő irodalmi Nobel díját... Nem is térnék vissza ehhez az amerikai drótokon rángatózó paprikajancsihoz, ehhez az antihumanista „humanista íróhoz”, ha... Igen, ha az amerikai Life című folyóirat hasábjain nem találkoztam volna vele, ha nem olvastam volna legközelebbi „írói” terveit. Albert Camus ugyanis regényt, mégpedig nem is akármilyen regényt akar írni. A gyűlölet nyálkájába mártogatja lélek-mérgező tollát, hogy bepiszkítsa az ötvenhatos magyarországi ellenforradalom vértanúinak emlékét.

Mert monsieur Camus a „magyar szabadságharcos” akar könyvet írni... Mindszenty bíboros és Francia, Kis Mihály, Nagy Imre és Meyer Antal SS-legény, Hágy Gyula és Tuskolábú János, Losonci Géza és az újvidéki tömeggyilkos horthysta tábori lelkész, Maléter és Dudás, Déry Tibor és herceg Eszterházy, Pálincás-Pallavicini meg a többi ellenforradalmár és fasiszta apologetikáját akarja megírni.”

MEZŐ GÁBOR
(PestiSracok.hu)

Magyarország Alaptörvénye nemzeti hitvallásunk részeként vállalja, hogy örökségünket, egyedülálló nyelvünket, a magyar kultúrát, a magyarországi nemzetiségek nyelvét és kultúráját, a Kárpát-medence természet adta és ember alkotta értékeit ápoljuk és megőrjük; továbbá hisszük, hogy a nemzeti kultúránk gazdag hozzájárulás az európai egység sokszínűségéhez.

A törvényjavaslat célja a megbecsülés kifejezéseket, Habsburg Ottó örökségének megjelenítése, közéleti működésének szellemi és tárgyi emlékeinek feldolgozása, hagyatékának ápolása, megóvása, egységes gyűjteményre rendezése és kutathatóságának biztosítása. (Előterjesztők: Lázár János, — Fidesz), dr. Semjén Zolt, dr. Vejkey Imre, dr. Rubovszky György, — KDNP.

A napirendi pont kereszténydemokrata szószólója hangsúlyozta: Habsburg Ottó életművét, emlékét — különösen Magyarországot és a magyarság ügyéért kifejtett kiemelkedő teljesítménye alapján — az egész nemzet megbecsüléssel őrzi. Fontos, hogy ennek érdekében az Országgyűlés lehetőséget biztosítson arra, hogy a kormány külön törvényben kapott felhatalmazás alapján alapítványt hozzon létre.

DR. VEJKEY IMRE, (KDNP): — Tisztelt Képviselőtársaim! Habsburg Károly főherceg — a Habsburg-család szándékát kifejezve — felajánlotta Magyarország Kormánya számára az utolsó osztrák-magyar trónörökös, Habsburg Ottó hagyatékát. Magyarország Kormánya örömmel és megtiszteltetéssel fogadta a felajánlást, és fontosnak tartja, hogy a hagyaték méltó helyen és méltó módon kerüljön elhelyezésre.

— Habsburg Ottó hagyatékának Budapesten történő elhelyezése korszakos jelentőséggel bír, egy egész évszázadot ölel át, méltó emléket állítva az utolsó magyar király, Boldog IV. Károly számára is, ugyanakkor kifejezi a Habsburg család kötődését is Magyarországhoz. E tiszteletadás céljából, továbbá méltatva Habsburg Ottó életművét, különösen Magyarországot és a magyarság ügyéért kifejtett kiemelkedő teljesítménye alapján kerültek előkészítésre a tárgyi törvényjavaslatok.

Lesz Habsburg Ottó alapítvány!

— Tisztelt Képviselőtársaim! Tudniuk kell, hogy Habsburg Ottó élete gyermekkorától egybefonódott a magyar szabadság és függetlenség, valamint a keresztény Európa sorsával. Habsburg Ottó 1912. november 20-án született Reichenauban, az utolsó magyar király, Boldog IV. Károly, valamint Zita Bourbon-pármái hercegnő elsőszülött fiaként. Egy nappal 4. születésnapja után már a Szent Korona várományosává lépett elő, majd az 1918-as nagypolitikai átrendeződésben az ifjú trónörökös teljesen új helyzetben találta magát: véget ért a Monarchia és ezáltal az a tisztség is, amelyet hivatott lett volna betölteni. Életműve azért is tanulságos a ma élő generációk számára, mert példaértékűen rámutat arra, hogy bármi történhet is az emberrel, kerülhet teljesen más környezetbe, akkor is hű kell hogy maradjon hazájához és hitéhez.

— Az első világháború után elszegényedett, hiszen családja vagyonát elvették az úgynevezett Habsburg-törvények által. Hétévesen menekülni kényszerült Ausztriából, így 1919-től Svájcban, 1921-őlztől Madeirán, 1922-től Spanyolországban élt. A harmincas éveket Belgiumban, a negyvenes évek első felét az Egyesült Államokban töltötte, a második világháború után pedig a bajorországi Pöckingben telepedett le. Ausztriába 1966-ban, Magyarországra pedig csak 1989-ben látogathatott vissza először.

— Fáradságtalanul próbálkozott jóvátenni a Ferenc József császár által 1914. július 28-án elkövetett fatális hibát, amely ahhoz vezetett, hogy Európa politikai térképét, s benne Magyarország határait nagyhatalmi szinten átrajzolták. A magyarországi rendszerváltoztatás idején is számos kérdésben igyekezett támogatni a nemzetközi politikai életben a magyarságot, mindvégig kiállva az elcsatolt területek magyarságáért, autonómiaökrekvé seinkért, szabad nyelv- és vallásgyakorlásunkért.

— Az európai egység gondolatának rendíthetetlen híveként 1936-tól a Pán-európai Unió tagja, 1957-től alelnöke, 1973-tól pedig már elnöke lett. 1979 és '99 között a CSU-frakció mandátumával tagja volt az Európai Parlamentnek, ahol azt tapasztalta, hogy míg az Európai Unió egyre inkább megerősödik, addig az alapját képező keresztény gyökereket pedig egyre inkább megkérdőjelezzik. Úgy gondolta, hogy a kontinensünk és ezáltal az úgynevezett

nyugati világ jövője nagyban azon áll vagy bukik, hogy sikerül-e Európának kilépnie a krisztófóbiából. Mély fájdalommal élte át, hogy az a kísérlet kudarcot vallott, mely az EU alkotmányának a preambulumban az európai azonosság fontos elemeként kívánta elismerni a keresztény gyökereket.

— Tisztelt Képviselőtársaim! Tudniuk kell azt is, hogy Habsburg Károly főherceg, aki Habsburg Ottó elsőszülött, legidősebb fia, azzal kereste meg Magyarországot kormányát, hogy a család és a hozzátartozók készek egy együttműködést kialakítani a magyar állammal annak érdekében, hogy Habsburg Ottó szellemi hagyatéka Bécsből Budapestre kerüljön, és Habsburg Ottó Intézet elnevezéssel egy szellemi műhely létesülhessen, nevesül olyan, amely alkalmas lesz a szellemi és írásos hagyaték ápolására, a könyvtár megőrzésére, továbbá a kutatásra. Ez az intézet a budai királyi palotába kerülne elhelyezésre.

— Tisztelt Képviselőtársaim! A párt-politikai érdekeken túllépve, hazánk gazdasági és kulturális érdekeinek előmozdítása céljából egyes esetekben kivételesen szükséges a létrehozandó alapítvány jelentőségét kifejezni azáltal is, hogy az Országgyűlés felhatalmazását bírja a kormány által törvényt alapítványi alapítás. A Habsburg Ottó-hagyaték Budapesten történő elhelyezése kiemelkedő lehetőséget ad a főherceg és munkásságának megismeretetésére a nagyközönség számára, egyidejűleg a szakemberek történelmi és politikai kutatásaihoz is jelentős segítséget nyújtana. *Történelemfilozófiai kérdés is egyben, hogy itt kerüljön elhelyezésre a hagyaték, emlékeztetve a magyar embereket arra, hogy Magyarország Középeurópa vezető hatalma volt, amely szerep napjainkban is erősödni látszik.*

— A módosítás továbbá kiterjed a civil szervezetek eljárási szabályaival összefüggő törvény módosítására, melyben meghatározásra kerülnek a kormány által alapított alapítványok nyilvántartásba vételével kapcsolatos eljárási szabályok.

— *Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján kérem önöket, hogy a KDNP parlamenti frakciójához hasonlóan, támogassák a Habsburg Ottó Alapítványról szóló és a hozzá kapcsolódó törvényjavaslatot.*

Bartha Szabó József
(Gondola)

A Viktóriai Magyar Tanács

1956 hatvanadik
évfordulójának tiszteletére szervezet,
egyhetes programsorozat befejezéseként,
október 30-án, 13.00 órától

háromfogásos **Gálaebédet** tart, helyi közéleti személyiségek és **Dr. Gruber Attila, Magyarország nagykövete** részvételével a Magyar Központ Ifjúsági termében. (Boronia Road 760, Wantirna)

Ünnepi felszólalások után, az Emlékhét záró aktusa a „**Táncoló szabadság**” című produkció, **Farkas Tamás** és **Gál Nóra** rendezésben.

Belépő, ebédel együtt 40 dollár.

Asztalfoglalásokat az ebédre **Fodor Jolkánál** az **599 64006** telefonszámon.

AUSZTRÁLIAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ

Nth.Fitzroyi Gyülekezet
Melbourne

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház

121. St. Georges Road, North Fitzroy Vic. 3068
szolgálati

A victorai kerület lelkipásztora Dézsi Csaba
Lelkészi hivatal: 121 St. Georges Road, North Fitzroy
Postacímünk: P.O. Box 1187 North Fitzroy, 3068

Az Egyház honlapjának címe:

www.reformatus.com.au

E-mail: melbref@gmail.com

Telefon: (03) 9481-0771

Mobile: 0414-992-653 (Dézsi Csaba lelkész)

Csutoros István főgondnok: 9439-7067 mob.: 0407 683 002

MELBOURNE (VIC)

2016. Október 30-án vasárnap de. 11 órakor
ISTENTISZTELET

A North Fitzroy-i, Magyar Refomátus Templomban
Igét hirdet: Nt. Dézsi Csaba

121 St. Georges Rd. (11-es villamos a Collins St.-ről, 20-ik megálló (az Edinburgh Parkkal szemben)

12 órától EBÉD a Bocskai Nagyteremben,
(Watkins St.bejárat)

Minden kedden de, 12. órától **Bibliaóra a Bocskaiban** Mindenkit szeretettel várunk!

NSW. SYDNEY

2016. Október 30-án vasárnap de. 11.30 órakor
Istentisztelet

Igét hirdet: **Nt. Péterffy Kund**

Minden vasárnap az Istentisztelet ideje alatt **gyermeknek is Istentiszteletet** tartunk, szeretettel kérjük a szülőket, nagyszülőket, hogy hozzák el a kicsinyeket.

Uniting Church, Carrington Ave. **Strathfield**

ADELAIDE (SA) 2016.Október 30-án de. 11 órakor

ISTENTISZTELET

Igét hirdet: **Nt.Szabó Attila**

az Unley Uniting Churchben (Unley St. és Edmund Ave. sarok)

Minden szerda este 5.30 órától **BIBLIAÓRA,**

a Templom társalgójában. Mindenkit szeretettel várunk.

BRISBANE (QLD)

2016 Október 30-án vasárnap de. 11 órakor

Istentisztelet

Igét hirdet: **Nt. Kovács Lőrinc**

Istentisztelet után ebéd, minden vasárnap a

Marsdeni Magyar Házban 150 Fourth Ave.Marsden

GOLD COAST — ROBINA

2016.(minden hónap első vasárnapján) október du.
2 órakor Bibliaóra

2016.október (minden hónap harmadik vasárnapján) du. **2 órától Istentisztelet és magyar nyelvű játszócsoport**

Igét hirdet: Nt. Kovács Lőrincz és magyar nyelvű játszócsoport

Istentisztelet után közös ebéd Presbyterian Church Cottesloe Drv. and University Drv. sarok Robina

Aspley, Észak Brisbane minden hónap második vasárnapján

2016. október de. 11.30 órától **Istentisztelet**

és Magyar Nyelvű játszócsoport gyermekeink számára

Igét hirdet: Nt. Kovács Lőrinc

Aspley Uniting Church 748. Robinson Road Aspley.

Ez alkalommal szeretettel várunk mindenkit.

REFORMÁTUS SZEMLE

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház fizetett melléklete és kiadása

Felelős szerkesztő Csutoros Júlia

Postai címünk: P. O. Box 1187, North Fitzroy VIC. 3068

Telefon: (03) 9439-8300 Email: csutoros@tpg.com.au

Október 30-án vasárnap de. 11 órától

Reformáció Emlékünnepi Istentisztelet és Úrvacsora Közösség.

A North Fitzroyi Magyar Református Templomban

121 St. Georges Rd Nth. Fitzroy

12 órától ebéd a Templom melletti Bocskai Nagyteremben.

Du. 1 órától közgyűlés a Bocskai Teremben

Szeretettel várjuk a gyülekezet tagjait a Közgyűlésre.

MAGYAR ÍZEK VÁSÁRA

2016 ÉTEL
ZENE
KULTÚRA

hágyományos ételek
magyar zene
magyar kultúra
gyerekfoglalkozások

NOVEMBER 27.

(vasárnap)

12⁰⁰-16⁰⁰

BOCSKAI KÖZPONT
(123 St Georges Rd, North Fitzroy)

minden vasárnap délbe...12 től 1 óráig

EBÉD A

BOCSKAIBAN

123.St.Georges Rd.Nth.Fitzroy

11-es villamos a Collins St.ről
20.ik megálló Watkins St.Bejárat

2 fogásos \$15.-

1 fogásos \$10.-

Sütemény,kávé,és italokat lehet

külön vásárolni

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk

9439 7067

Kovács Attila

/magyarforum/

1956 és a magyar sport

(Folytatás)

Az ugyanakkor biztosra vehető, hogy ez-res nagyságrendű veszteségről beszélhetünk, hiszen a másod-, vagy harmad-vonalbeli felnőtt korúak mellett ide vehetjük a junior vagy ifjúsági korú sportolókat is, akik között sok, szép reményű is bontogatta szárnyait, ám szüleikkel, családjukkal együtt ők is kivándoroltak.

Némileg könnyebb a helyzetünk, ha a közismert, korábban elért eredményeik miatt már 1956 előtt is megsüvegelt sportolók listáját szeretnénk elkészíteni, bár a teljesség elérése itt is nagyon nehéz volna. Kutatásunk során több tucat sportolót és edzőt találtunk, akinek távozása összefügg az 1956-os forradalommal, illetve annak leverésével. Valamennyien a hazai sportvilág közvetlen elitjébe tartoztak, így külföldre távozásuk sportszakmai szemmel nézve is felmérhetetlen veszteséget jelentett hazánknak, sőt, mint azt sokuk pályafutása igazolja, ezzel egyidejűleg nagy nyereséget hozott az őket befogadó, új haza számára.

Minden idők egyik legjobb labdarúgó-csapata, az Aranycsapat kilenc nappal a forradalom kitörése előtt, 1956. október 14-én játszotta utolsó mérkőzését Bécsben. Talán mondani is fölösleges: 2:0-ra legyőzték a „sógorokat”, Puskás Ferenc és Sándor Károly találatával. Akkor még senki nem tudta, hogy abból a híres csapatból három alapvető fontosságú, meghatározó játékos a forradalom leverése miatt nem tér vissza Magyarországra. A Bp. Honvéd az Athletic Bilbao elleni BEK-párharcra készülvén a forradalom utolsó napjaiban hagyta el az országot. Tagjai az itthoni bizonytalanság miatt elvállaltak egy dél-amerikai túrát is, amelynek révén csak 1957 elején tértek vissza Európába. Mivel a forradalom veresége, és a kommunista visszarendeződés addigra egyértelművé vált, a csapat tagjai közül hárman, Puskás Ferenc, Kocsis Sándor és Czibor Zoltán

nem tért haza, akkori szóhasználattal élve disszidált.

Hogy a három labdarúgó távozása mekkora veszteséget jelentett a magyar futballnak, arra jó példa a pályafutásuk további alakulása, illetve új csapataik szereplése. Czibor Zoltán és Kocsis Sándor a Barcelona játékosa lett. A katalán gárda — a már korábban disszidált Kubala László vezérletével — spanyol bajnoki címmel, két VVK-győzelemmel és egy BEK-döntővel vétette magát észre. Ekkor épült ma is használt stadionjuk, a Camp Nou is. Puskás Ferenc a Real Madrid labdarúgója lett, amellyel háromszor BEK-et nyert, BEK-gólkirály volt, valamint többszörös spanyol bajnok és spanyol gólkirály. A három magyar játékos érkezését követően a Barcelona és a Real Madrid lett a kontinens két legjobb klubcsapata, javarészt a magyar légiósok teljesítménye okán. Rajtuk kívül is hatalmas vereségeket szenvedett el a magyar futball. Disszidált a kitűnő kapus, Henni Géza, a Ferencváros híres 1948/49-es bajnokcsapatának alapembere, valamint az 1956 őszén éppen nyugat-európai túrán szereplő, rendkívüli tehetségekből álló ifjúsági válogatott számos tagja (pl.: Szalay Tibor, Kaszás László, Sztáni István), akik később éveken át meghatározó tagjai lettek új, immáron külföldi csapataiknak.

Hatalmas egyéniségeit veszítette el a magyar vízilabda-sport is. Az 1956-os forradalom leverése után emigrált Helsinki két olimpiai bajnoka, Antal Róbert és Martin Miklós, valamint a „melbourne-i vérfürdő” áldozata, Zádor Ervin. Külföldre távozott az 1932-ben Los Angeles-ben aranyat nyerő csapat tagja, Ivády Sándor, valamint a kétszeres olimpiai bajnok Németh János. Hosszú ideig amerikai túrán tartózkodott a melbourne-i csapattal Kárpáti György is, ám ő 1957-ben végül hazatért, miként visszatért az eredetileg emigráló Gyarmati Dezső

SPORT

is, igaz, ő csak 1958-ban.

Az egyéni sportágakban, ha lehet, még a csapatsportágakhoz képest is többet veszített a magyar sportélet. Az 1956 után új hazát választó kiválóságok között találjuk Keleti Ágnes ötszörös olimpiai bajnok tornászt, Szőke Katalin kétszeres olimpiai bajnok úszót, Bugner József profi világbajnok ökölvívót, aki később a Bud Spencer-filmek színészeként is ismert lett, Csík Tibor olimpiai bajnok ökölvívót, Gyarmati Olga olimpiai bajnok távolugró Almási Ágnes világbajnok asztaliteniszezőt, Gyenge Valéria olimpiai bajnok úszót, Hámori Jenő olimpiai bajnok kardvívót, Keresztes Attila olimpiai bajnok kardvívót, Korondi Margit kétszeres olimpiai bajnok tornászt, Nagy Ambrus olimpiai ezüstérmes, vb-bronzérmes párbajtőrívót, Piller György kétszeres olimpiai bajnok vívót, későbbi szövetségi kapitányt, Rozsnyói Sándor olimpiai ezüstérmes, Európa-bajnok atlétát, Szondy István olimpiai bajnok öttusázót, Tábori László olimpiai 4. helyezett, világcsúcstartó atlétát, Gurovits József olimpiai bronzérmes kajakozót vagy Iglói Mihály atléta-edzőt.

Azt talán nem is kell mondani, hogy felsorolásunk messze nem teljes, ám arra a fenti névsor is elég, hogy igazolja: az egyetemes magyar sportélet legkiválóbbjai közül is sokakat elvesztettünk, hiányuk betöltetlen maradt. Az pedig soha nem derülhet ki, hogy ha mindegyikük idehaza folytatja és tehetségével, képességeivel továbbra is a magyar sportot gazdagítja, az milyen eredményeket hozott volna a sport terén Magyarországra számára.

Változások

Amint a magyar élet egészében, úgy a magyar sportéletben is visszarendeződés történt a forradalom leverését követően. Vagyis alapvetően maradt minden a régi, forradalom előtti állapotban. A néhány napos szabad légkör után a vélemény-nyilvánítás — különösen a rendszer bírálata — újból lehetetlenné vált. A hatalom ezt követően is erőteljesen rajta tartotta a szemét a sportélet tagjain. Továbbra is jellemző volt a nyugati túrákra kikutató „kísérő”, aki — ki tudja, hogy épp milyen minőségben, de — mindenki által tudottan azért tartott az adott csapattal, hogy szemmel tartsa őket és adott esetben megakadályozza külföldre szökésüket.

Az 1968-as mexikóvárosi olimpia — ami pedig 12 évvel a forradalom után zajlott le — igazán klasszikus példa erre. A mexikói olimpiához kapcsolódó állambiztonsági jelentésben az alábbiak olvashatóak: „A válogatott kerettagok feleségeit 'differenciáltan figyeltettük' a BM III/3. Osztály felé, abból a célból, hogy az érintettek tudtunk nélkül feleségükkel, gyermekükkel együtt ne utazhassanak Nyugatra.... Az olimpiai labdarúgócsapat összetételét operatív úton bizonyos mértékig irányítottuk. Eredményként Szucsányi András nem utazott Mexikóba... A kiutazó csapatokat hálózatokkal, hivatalos és társadalmi kapcsolatokkal biztosítottuk.” Vagyis, amint az a jelentésből szembetűnik, az országot az olimpián képviselő sportemberek életét szinte kívülről-belülről ismerte a hatalom, sőt, ennél tovább is

ment: akár sportszakmainak álcázott döntésekre is kényszeríthette az edzőket, lásd az MTK labdarúgójának, Szucsányi Andrásnak a jelentésben olvasható kihagyását az olimpiai csapatból. Korántsem mellékesen: *mivel a labdarúgók végül olimpiai aranyérmeket nyertek Mexikóvárosban, így elmondható, hogy Szucsányi András a kommunista állambiztonság fosztotta meg az olimpiai bajnoki címtől.*

Nemcsak a hivatásos tisztek végezték a munkájukat. Amint az időről-időre nyilvánosságra kerülő állambiztonsági iratokból újra és újra kiderül, még az 1960-as, 70-es években is további beszervezések terepe maradt a sport. A beszervezettek egy része a rendszer iránti lojalitásból és különböző előnyök reményében önként vállalta az ügynökösködést, de sokan voltak olyanok is, akiket valamivel megzsaroltak, sarokba szorítottak és kénytelen-kelletlen írták alá a 6-os kartont. A beszerzési kísérletek minden rendű és rangú sportolót utolérhettek, akik valamiért érdekessé, fontossá vagy egyszerűen csak megszarolhatóvá váltak az adott BM-ügysztyá számára.

Néhány dologban pozitív változás is megfigyelhető volt. Lassan, de biztosan kikopott például a sportolók, és az általuk elért eredmények politikai célzatú felhasználása. Kádárék már nem okvetlenül tekintettek ideológiai harcnak egy kapitalista állam elleni mérközést, párharcot. Abban is javult a helyzet, hogy egy idő után ismét megjelentek a különböző kedvezmények, amelyekkel az állam honorálta a kimagasló eredményeket. A sportolók az átlagemberekhez képest könnyebben juthattak autóhoz, lakáskiutaláshoz, vagy akár telefonvonalhoz. A sportegyesületek a maguk területén külön is segítettek sportolóik érvényesülését, vagy éppen visszavonulásuk után a civil életben való helyük megtalálását. Az Újpest korábbi sportolói számára igyekeztek belügyi vonalon állást találni, a bányászcsapatok tagjai a bányatrösztök égisze alatt kaphattak

magasabb beosztást, de ugyanígy segített a Posta, a vasút vagy éppen a különböző Volán-társaságok is. Sok korábbi sportoló tudott előbb gebinben, majd később már saját tulajdonban is vendéglátóipari egységet üzemeltetni.

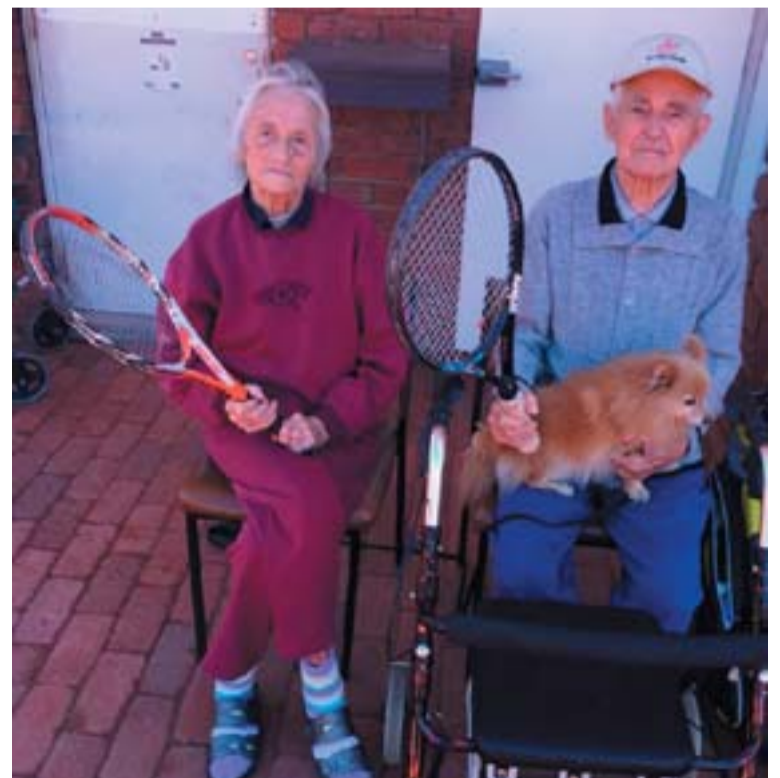
Ezek a pozitív változások természetesen jelentősen növelhették a sportolók, edzők komfortérzetét, egzisztenciális biztonságát, ám hogy milyen áron, azt fentebb láthattuk, és hogy milyen következményekkel járt mindez, az is nyilvánvaló ma már.

Zárszó

Bevezetőnkben azt írtuk, hogy az 1956-os forradalom és a magyar sport kapcsolatát tágabb összefüggéseiben szabad csak vizsgálni. Ha így teszünk, akkor arra a megdöbbentő következtetésre jutunk, hogy a forradalom leverése bizonyos értelemben nagyobb mélyütést vitt be a magyar sportnak, mint az első vagy a második világháború. Az 1956/1957 fordulóján elszenvedett létszámbeli veszteségek mellett ugyanis elveszett egy megtisztult, szabadabb légkörű sportélet reménye is. Az a tény, hogy sportolóink, és úgy általában az egyetemes magyar sport mégis mindmáig megőrizte helyét a nemzetközi élbolyban, kizárólag a magyarság genetikailag meglévő tehetségének, sportra való különleges alkalmasságának köszönhető.

Összegezve a történéseket, megállapíthatjuk, hogy az 1956-os forradalom és szabadságharc közvetve a magyar sportéletre is maradandó hatást gyakorolt, az pedig, hogy az ebből fakadó következmények többsége negatívan érintette sportéletünket, annak tudható be, hogy a forradalmat leverték. **Ennek ellenére nem csupán 1956 magyar hősiessége, de sportolóink forradalom idején és után mutatott tevékenysége — a barikádokon való részvételük, és a melbourne-i olimpián való pompás szereplésük — is örökre a magyar történelem legszebb lapjain foglal majd helyet.**

Ha ezt Szabadkán meglátják....

A tenisz lenne hetven évnyi boldog házasság titka? Persze egy kis turpisság van a dologban, a boldog házasság igaz, a teniszütő viszont csak a fénykép kedvéért került a 93 éves id. Antal József és 88 éves felesége, Katalin kezébe, mikor a szép időt kihasználva megsétáltatták kiskutyájukat, valamint ellátogattak az ormondi tenisz klubba, ahol történetesen ifj. Antal József az egyik legjobb játékos.

De mit szólnak majd Szabadkán, mikor megtudják, hogy Józsi bácsiék még mindig „teniszeznek”.

Kikapott a Fradi és a Vidi, győzött a Vasas

A mérkőzést nyolc emberrel befejező, címvédő Ferencváros 2-0-ra kikapott Sopronban, a Haladás vendégeként a labdarúgó-OTP Bank Liga 12. fordulójában; kilenc nyeretlen bajnoki mérkőzés után a Diósgyőri 2-0-ra legyőzte a vendég Videotont; megosztozott a pontokon a Honvéd és a vendég Újpest; ötgólos mérkőzést nyert a Vasas az MTK ellen; a Paks pedig hazai pályán 1-1-es döntetlent játszott a Debrecennel.

A rendkívül aktívan kezdő Haladás védekezésére kényszerítette a Ferencvárost, az első húsz percben csak Dibusz bravúrja vagy — háromszor is — a kapufa mentette meg a vendégeket a góltól. Ha támadott az FTC, ezt körülményesen és ötletlenül tette, nem is tudott helyzetet kidolgozni. A 35. percben teljesen váratlanul 11-eshez jutottak a fővárosiak, miután Hegedűs buktatta Djuricint a 16-oson belül. A sérített által elvégzett büntetőt lábbal háritotta a sérült Király Gábor helyett védő Rózsa Dániel.

A második félidő két ferencvárosi kapufával és Rózsa-bravúrokkal kezdődött, de — ismét kissé váratlanul — a Haladás szerzett gólt, miután egy szögletet követően Gaál a kapuba juttatta a labdát. Thomas Dollt, a vendégek reklamáló vezetőedzőjét a lelátóra küldte Solymosi játékvezető, nyolc, illetve 14 perccel később pedig a második sárga lapját begyűjtő Nalepa és Dilaver is mehetett zuhanyozni. A Haladás kihasználta kettős emberelőnyét, megduplázta góljai számát, s ezzel — megérdemelten — begyűjtötte a három pontot. A végén Varga Rolandot hordágyon kellett levinni, így a címvédő nyolc emberrel fejezte be az összecsapást.

Amíg a sereghajtó hazaiak rossz sorozatuknak vetettek véget, addig a vendégeknek a jó szériája szakadt meg, ugyanis öt veretlen meccs után maradtak alul a Diósgyőr-Videoton meccsen.

A DVTK agilisabb játéka jót tett a meccsnek: mindkét csapat ígéretes támadásokat vezetett, több helyzet is kialakult, ezek közül a diósgyőriek használták ki egyet, sőt, a hajrában egy gyors ellentámadás végén Elek bebiztosította a győzelmet a kifejezetten jó iramú mérkőzésen.

A Mikes Kelemen Program Melbourneben és Victoria államban

A tavalyi esztendő sikerei után idén ismét folytatódik a tudományos gyűjtőmunka, amely régi könyvek és okiratok, kéziratok, aprónyomatványok, plakátok gyűjtésén kívül a történeti interjúk (Oral History) készítését is tartalmazza. **Jánovszki Tamással**, a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkársága megbízottjával beszélgetünk.

– *Kérem, röviden mutassa be magát*

KRÓNIKA

és ismertesse a Mikes Kelemen programot.

– Történész-muzeológus vagyok és Budapestről érkeztem október elején. Budapesten születtem, ott is nőttem fel, a Városliget környékén. A középiskolában számítástechnikai programozóként végeztem, majd rövidesen újra az iskolapadban találtam magam: az ötvös-ezüstműves lett a második szakma, amelyet a magaménak tudhatok – a tanulás és az új ismeretek elsajátításának igénye ezek után már egyenesen irányított Magyarország első egyetemem, a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem történelem és muzeológia szakára, ahol jelenleg a Történettudományi Doktori Iskola doktorandusza vagyok.

A megbízatásom négy hónapra szól, ennyi idő áll a rendelkezésemre ahhoz, hogy eleget tegyek annak az igénynek amelyet a tengerentúli magyarság képviselői fogalmaztak meg néhány esztendővel ezelőtt a Magyar Állandó

Értekezleten a magyar kormányzat felé: összegyűjteni és biztonságba helyezni, méltó módon feldolgozni mindazt a szellemi kincset, amely az emigráció hosszú évtizedei alatt az új otthon jelentő országban felhalmozódott.

– *Történész-muzeológusként hogyan kapcsolódott be a Mikes Kelemen programba?*

A Mikes Programról tavaly hallottam első alkalommal és azonnal megtettük az abban foglalt célkitűzések: a tengerentúli magyarság által felajánlott könyvtári és egyéb iratanyagot valamint dokumentumokat rendezett módon összegyűjtve Magyarországra szállítani, és előkészíteni az ottani tudományos célú felhasználásra.

Érdekes és izgalmas szakmai kihívásnak tekintem ezt a feladatot: a program révén hét tengerentúli országban (Ausztrália, Amerikai Egyesült Államok, Kanada, Venezuela,

Brazília, Argentína és Uruguay) gyűjtőhelyek létesültek, ahol az ottani közösségek és magánszemélyek helyezték el írásos emlékeiket. Az önzetlen felajánlónak köszönhetően mára jelentős mennyiségű szellemi kincs gyűlt össze.

A beérkezett hagyatékok összetételét vizsgálva érdekes képet kaphattunk: a diaszpórában élő magyarságának és a közösségük életéről szóló folyóiratok, aprónyomatványok, meghívók, „flyerek”, plakátok, térképek mellett képfelvételek is felajánlásra kerültek.

A Melbourne-ben végzett tavalyi gyűjtés és kutatás elődöm, Marczelka Árpád munkáját dicséri, ő hozta létre az alapját annak a tevékenységnek, amelyet az előttem álló időszakban folytatni szeretnék.

– *Mi lesz a sorsa az összegyűjtött anyagnak?*

– Köszönöm a kérdést, ezt nagyon fontosnak tartom: az összegyűjtött, rendszerezett és gondosan becsomagolt gyűjteményi anyag Magyarországra szállítását követően állami közgyűjteményekbe kerül, ahol bárki számára szabadon kutathatóvá válik. A szállítás után az Országos Széchényi Könyvtár és a Magyar Nemzeti Levéltár munkatársainak részvételével folytatódik a feldolgozás – egyesével „behasonlítják” és tovább rendszerezik az anyagot. A könyvek hiánypótló része az Országos Széchényi Könyvtár gyűjteményébe kerül, a fennmaradó tételek pedig határon túli magyar és magyarországi könyvtárakban lesznek elhelyezve.

– *Ugyanez vonatkozik az egyéb írásos anyagokra, dokumentumokra is?*

– Részben igen, ugyanis a Magyar Nemzeti Levéltár gyűjtőköréhez tartozó írásos dokumentumok – ezek lehetnek a legkülönbözőbb jogbiztosító iratok, például iskolai bizonyítványok, útlevelek, oklevelek, szerződések, magán- és hivatalos levelek – a budai vár másik végébe, a Magyar Országos Levéltár épületébe kerülnek – ott biztosítják a szakszerű feldolgozást, tisztítást és restaurálás feltételeit, értékes forrásanyagot szolgáltatva az ausztráliai magyarok életét, múltját

kutató tudósok és egyéb érdeklődők számára.

– *Úgy tudom, hogy a régi könyvek és dokumentumok gyűjtésén kívül még a Melbourneben élő magyar emberek élete és történeteik is érdeklők. Mi az oka ennek, miért fontos ez egy Budapestről érkezett történész számára?*

– A Mikes Kelemen Program nem csupán a papírra rögzített történeti információk gyűjtését célozza. Tekintettel arra, hogy idős emberekként közöttünk élnek olyanok, akik szemtanúi és átélői voltak Magyarországon nagy történelmi sorsfordulónak – elég, ha itt csak a második világháborút vagy 1956-ot említem – pótolhatatlan és különleges információk birtokában vannak. Az, amire ők emlékeznek – és csak ők tudnak – örökre elvész, ha nem adják tovább az utóknak. A Mikes program keretében készített interjúk segítségével magam és a munkatársaim Ausztráliában, Észak- és Dél-Amerikában folytatjuk a történeti források feltárását abból a célból, hogy pontosabban, hitelesebben és árnyaltabban ismerhessük és értsük a magyar történelmet, azon belül pedig az emigrációban élők történetét, gyűjtjük azokat a helyszínen fellelhető dokumentumokat, amelyek segíthetnek jobban megismerni a világ minden táján élő és boldoguló magyarok múltját.

– *Hol lehet önnel találkozni, hol van a gyűjtőmunka helyszíne?*

– Szerencsésnek mondhatom magam, mert melbourne-i Magyar Központ vezetéséről minden támogatást megkapok. A Központ épületében gyűjtöm a beérkezett anyagot, minden pénteken 10 órától délután 1-ig, oda várom mindazokat a victoriai magyarokat, akik a régi dobozokban porosodó írásos emlékeiket Magyarországnak szeretnék adni. Cím: 760 Boronia Road, Wantirna, Victoria 3152, Melbourne.

Amennyiben további kérdések merülnek fel a gyűjtőmunkával kapcsolatban, szívesen adok felvilágosítást e-mailben (mkp.2016.melbourne@gmail.com) vagy telefonon: 422 561 360.

– *Sok sikert kívánok a munkájához, köszönöm a beszélgetést!*

XVI. Australian Hungarian Cultural Festival
XVI. Ausztráliai Magyar Találkozó
 SYDNEY 2017, Január 4 - 9 January

Ausztráliai Magyar Szövetség / Australian Hungarian Federation

FIGYELEM! FIGYELEM!

TÖBB VÁLTOZÁS TÖRTÉNT AZ EDDIG MEGHÍRDETETT PROGRAMOK HELYSZÍNÉT, DÁTUMÁT ÉS IDEJÉT ILLETŐEN abszolút pozitív értelemben!

Miután több jobbnál-jobb előadás rendkívül neves előadókkal került a programba, a túlzásfóltóságot enyhítendő még egy harmadik napot kellett beilleszteni.

ÚGYSZINTÉN VÁLTOZÁS: A VÉDNÖKI DÍJBA BELETARTOZIK – KIVÉTEL NÉLKÜL – MINDEN ELŐADÁS ami egy személynél \$60, házaspárnál \$120 megtakarítást jelent.

VÁLTOZÁSOK:
Nyitó- és Záró Gála Koncert
 kiváló helyi és magyarországi vendégművészekkel

- Minden nap látogatható Népművészeti Kiállítás
- Gazdasági és Informatikai előadás - dr. Sai-Halász Pál, Csontos János
- Ausztráliai magyarok története - Dr. Hangay György
- Irodalmi Délután - Patay Ferenc, Csontos János, Amadeo Di Francesco
- Magyar világörökségeink - Dr. Papp Éva
- Elégedetten az étellel" (vágyak, célok, küzdelmek) - Pál Feri atya
- Magyar Nobel-díjasok Prof. Dr. Pálffy György
- Szép szavak ládafiában - Prof. Amadeo di Francesco, Dr. Kapantzián Artúr
- Este László Attila koncert Ditkevel

- Színházi Est a Queensland-i Színház előadása, Tamási Áron: Hullámzó völgy, népi komédia
- Hangraforgó duó - F. Sipos Bea, Faggyas László
- Bajtársi találkozó és ebéd
- Ökumenikus Istentisztelet - Ft. Lédeczi Dénes, Nt. Péterffy Kund, Pál Feri atya
- Elszakítottan, de annál inkább együtt - interaktív beszélgetés - Nt. Péterffy Kund
- Tükörkép a magyar nyelvről - magyar iskola - Kory Katalin, Pál Feri atya
- 4 órás Harbour Cruise - Garyvel, énekel Ditke
- Minden államból néptáncsoportjaink fellépése, minden nap táncszeminárium, Táncház
- Ausztráliai Magyar Szövetség tanácskozás
- Védnöki, sponsori vacsora

NAPTÁR:

- Január 4.** Hivatalos megnyitó - Nyitó Gála Koncert
- Január 5.** Gazdaság és Informatika, Az ausztráliai magyarság története Előadások, este László Attila koncert Ditkevel
- Január 6.** „Elégedetten az étellel”, Magyar Nobel-díjasaink, „Szép szavak ládafiában” - előadások, este Harbour Cruise - Gary és Ditke
- Január 7.** Irodalmi délután, Magyar Világörökségeink - előadások „Tükörkép a magyar nyelvről” - magyar iskola - Kory Katalin, este Színházi Est.

Január 8. Ökumenikus Istentisztelet, „Elszakítottan, de annál inkább együtt” - interaktív beszélgetés, Bajtársi találkozó és ebéd, este Záró Gála Koncert

Január 9. Ausztráliai Magyar Szövetség - tanácskozás este Védnöki, Sponsori Vacsora.

Védnöki díj egy személyre \$200
 A védnök ugyancsak engedményes árban veheti meg a belépőjegyet más eseményekre, s nem utolsó sorban biztosítja saját magának a legjobb helyeket a különböző előadásokon.

FIGYELEM — HARBOUR CRUISE
 2017. JANUÁR 6, 7-30 pm to 11-30 pm
 Jegyek elvételben december 20-ig \$35, azután \$45.
 Helyfoglalás elkezdődött!

Védnökség befizetése:
 Commonwealth Bank, HCNWSW-TALALKOZO ACCOUNT,
 Account Number:
 1131 1917, BSB: 062 016.
 Cím: Találkozó Titkárság:
 26 McClelland Str,
 Chester Hill NSW 2162
 (+ 61 2) 9645 3917,
 mobil: 0404 118 902, email:
 rmagdi@optushome.com.au

További befizetések nyugtázása:
 Táncos Sándor és Gerda \$400,
 Havencab P/L \$1000

További támogatásukat köszönve, honfitársi üdvözléssel,

Rozgonyi Magdi, titkár,
 Találkozó Szervező Bizottság.

Államelnöki látogatás Melbourneben!

November 7-én, hétfő este 18 órakor Áder János, Magyarország köztársasági elnöke

delegációjával ellátogat a Melbourne-i Magyar Központba.

Elnök urat zenés műsorral köszöntjük, amelynek keretében új magyar állampolgárok avatására kerül sor.

A rendezvényen a neves delegáció mellett vendégünk lesz még Dr. Gruber Attila nagykövet úr és Bakonyi Péter, a Melbourne-i Konzuli Iroda vezetője is.

Mindenkit sok szeretettel várunk!

A Magyar Központ vezetősége

Október 31. hétfő	November 1. kedd	November 2. szerda	November 3. csütörtök	November 4. péntek	November 5. szombat	November 6. vasárnap
A műsoridőt magyarországi időzónában adjuk						
05:25 Öt kontinens 05:50 Család-barát Felelős szerkesztő: Gáspár Monika; 07:30 Ridikül 08:25 Német nyelvű hírek 08:30 Kínai nyelvű hírek 08:40 Orosz nyelvű hírek 08:50 Öt kontinens 09:25 Világ 09:50 Summa 10:15 Önkéntesek 10:45 Az utódok reménysege 11:20 Angol nyelvű hírek 11:35 Cifra nyomorúság (1938) Magyar romantikus film Szereplők: Góth Sándor (Félicie Félix), Ladomerszky Margit (Kata), Simor Erzsébet (Lili), Puszkás Tibor (Tibi) A Felici család teljesen tönkre ment, de öreg inasok tanácsára, műkincs adásvételből sikerül megtartani kifelé az úri látszatot. Lányuk házitartójának felmondanak, mert Lilinek a tisztességtelen, de gazdag Déry gróftól származik. 13:00 HÍRADÓ 13:20 Médiaklikk 13:40 Ízörzök Vitnyéd Az Ízörzök filmsorozat 150. epizódjával északnyugatra, Győr-Moson-Sopron megyébe, Vitnyédre látogattunk. 14:15 Öt kontinens 14:45 Itthon vagy! 15:10 Roma Magazin 15:35 Domovina Szlovák nyelvű nemzetiségmagazin 16:10 Hogy volt?! (2014) Tomanek Nándorra emlékezünk 17:05 Az én '56-om (2016) 17:15 Csillag a máglyán (1978) Magyar játékfilm Szereplők: Huszti Péter (Szervét Mihály), Sztankay István (Kálvin János), Mensáros László (Ory főinkvizitor), Avar István (De La Fontaine), Haumann Péter, 1530. Kálvin János és Szervét Mihály diáktársak Párizsban. Az egyetemista ifjúság Kálvin álnéven írt „Institution” című művével a reformáció győzelmét ünnepli. 19:00 Kívánságkosár - válogatás 20:00 Hogy volt?! (2016) Krencsey Marianne emlékére 21:00 HÍRADÓ 21:30 Maradj talpon! 22:30 Ridikül 23:25 Kulturális Híradó 23:55 MindenkiAkadémiája 00:25 Munkaügyek - IrReality show (2015) Hivatalok éjszakája Imre széke elérhető közelségbe kerül, ám még el kell készíteni egy kiegészítő hatástanulmányt. 00:55 Himnusz 01:00 HÍRADÓ 01:20 Angol nyelvű hírek 01:40 Reformációs napi evangélikus istentisztelet Közvetítés felvételről 03:40 Az ige világságában (2003) Magyarportréfilm Cseri Kálmán református lelkészről. 04:05 Hogy volt?! (2016) Krencsey Marianne 05:00 HÍRADÓ 05:15 Angol nyelvű hírek	05:25 Kulturális Híradó 05:55 Csillag a máglyán (1978) Magyar játékfilm 1530. Kálvin János és Szervét Mihály diáktársak Párizsban. Mikor az inkvizíció megtalálja barátjánál az álnéven rejtőzködő Kálvint, a vérkeringést kutató fiatal Szervét magát mondja a vallásújtónak, csak hogy Kálvint mentse. 07:35 Ridikül 08:30 Német nyelvű hírek 08:35 Kínai nyelvű hírek 08:40 Orosz nyelvű hírek 08:55 Térkép 09:25 Család és otthon 09:45 Minden tudás 10:10 Evangélikus magazin 10:35 Útmutató 11:05 Angol nyelvű hírek 11:20 Világörökség Portugáliában A Belém torony mára Lisszabon jelképévé vált, eredetileg a város védelmére építették. 11:45 Házasságtörés (1972) A kishivatalnok, aki fél főnöke uralmától házasságában is csak a félszeg kisember, bármennyire szeretne is lázadni. 13:00 HÍRADÓ 13:20 Életkor 13:40 Szeretettel Hollywoodból 14:10 Térkép 14:40 Magyar gazda 15:05 Srpski Ekran Szerb nyelvű nemzetiségi magazin 15:35 Unser Bildschirm Német nyelvű nemzetiségi magazin 16:00 Útravaló 16:15 Hogy volt?! - archív válogatás (2016) Máté Péter televíziós felvételei 17:15 Az én '56-om (2016) 17:25 Család-barát 19:00 Kívánságkosár - válogatás 19:55 Dallamról dallamra (1997) Atenorista jubileuma - Ilosfalvy Róbert 70 éves Zenés beszélgetés a világhírű tenoristával 20:20 Dallamról dallamra (1997) A színész és a dal Mensáros Lászlóra emlékezünk 21:00 HÍRADÓ 21:30 Holtak álma felett - Barangolás a Fiumei úti sírkertben (2002) Széchenyi István gondolatát idézzük: „Ha tudni akarod, hogy egy nemzet mennyire becsüli meg múltját, nézd meg temetőjét.” 22:10 Az én '56-om (2016) 22:30 Ridikül 23:25 Kulturális Híradó 23:55 Mindenki Akadémiája 00:25 Munkaügyek - IrReality show (2015) A vállalatirányítási rendszer 00:55 Himnusz 01:00 HÍRADÓ 01:20 Angol nyelvű hírek 01:35 Hogy volt?! - archív válogatás (2016) Máté Péter televíziós felvételei 02:30 Házasságtörés (1972) 03:35 Holtak álma felett - Barangolás a Fiumei úti sírkertben (2002) 04:25 Dallamról dallamra (1997) Mensáros Lászlóra emlékezünk 05:00 HÍRADÓ 05:15 Angol nyelvű hírek	05:25 Kulturális Híradó (2016) 05:50 Család-barát 07:25 Ridikül 08:25 Német nyelvű hírek 08:30 Kínai nyelvű hírek 08:35 Orosz nyelvű hírek 08:50 Nagyok 09:20 Esély 09:45 Kék bolygó 10:05 Rome Reports - Vatikáni híradó 10:35 Új nemzedék 11:05 Angol nyelvű hírek 11:20 Világörökség Portugáliában Angra do Heroísmo A környezethez ésakörnyéktopográfiájához alkalmazkodó város a portugál terjeszkedés kvintesszenciája. 1983-ban választotta a Világörökség részévé. 11:45 Reggeli a marsallnál (1967) Magyar tévéjáték Rendezte: Békés András A XIX. századi Oroszországban, egy magasrangú hivatalnok vidéki otthonában játszódnak. A marsall reggelit ad, amelyre meghívja a kisváros előkelőseit, azzal a nem titkolt céllal, hogy a környék két jelentős földbirtokosát, Bezpantnyint és a nővérét kibécsélik egymással. 13:00 HÍRADÓ 13:20 Magyar gazda 13:40 Noé barátai Rendezte: Körömdi Tamás, Rudas Gábor 14:10 Nagyok 14:40 Kárpát expressz 15:00 Hrvatska Kronika Horvát nyelvű nemzetiségi magazin 15:30 Ecranul Nostru Román nyelvű nemzetiségi magazin 16:00 Zebra 16:15 Hogy volt?! (2014) Szegedi Erika felvételeiből 17:15 Az én '56-om (2016) 17:25 Család-barát 18:55 Kívánságkosár - válogatás 19:25 Magyarország „szeretlek! Látványos show -műsor rólunk, nekünk, amelyben ismert és elismert művészek, hírességek mérik össze tudásukat 21:00 HÍRADÓ 21:30 Maradj talpon! 22:30 Ridikül 23:25 Kulturális Híradó 23:55 MindenkiAkadémiája 00:25 Munkaügyek - IrReality show (2015) A kartársfigyelő kamera Mivel egyre nő a pazarlás az irodában, és egyes irodaszereknek rendszeresen lába kél, Ond úgy dönt, hogy térfigyelő kamerát építenek ki az irodában. 00:55 Himnusz 01:00 HÍRADÓ 01:20 Angol nyelvű hírek 01:35 Hogy volt?! (2014) Szegedi Erika felvételeiből 02:25 Reggeli a marsallnál Rendezte: Békés András 03:35 Magyarország, szeretlek! (2016) A show műsorvezetője Sente Vajk, a megmérkőző csapatok csapatkapitányai pedig Kraszkó Zita és Harsányi Levente 05:00 HÍRADÓ 05:15 Angol nyelvű hírek	 November 3. csütörtök 05:25 Kulturális Híradó 05:55 Család-barát 07:30 Ridikül 08:25 Német nyelvű hírek 08:30 Kínai nyelvű hírek 08:40 Orosz nyelvű hírek 08:50 Magyar Krónika „Hol a helye a textilnek? Művészet vagy ipar?” 09:20 Médiaklikk 09:45 Tessék! 10:10 Rome Reports - Vatikáni híradó 10:35 Kereszt-Tények 10:45 Így szól az Úr! 11:00 Angol nyelvű hírek 11:20 Öt férfi komoly szándékkal (1972) Magyar tévéfilm Operatőr: Kocsis Sándor; Rendezte: Zsurzs Éva Szereplők: Drahotá Andrea (Mária), Darvas Iván (Béla), Kocz Gábor (Tibor, rendőri fotós), Kozák András (Imre, agronómus), Mária fiatal könyvtárosnő egy üzemi könyvtárban. Anyjával mágnósan él. Anyja ösztönzésére apróhirdetéssel próbálja megtalálni az igazit. 13:00 HÍRADÓ 13:20 Kék bolygó 13:40 Hazajáró (2016) Godján-hegység 14:10 Magyar Krónika „Hol a helye a textilnek? Művészet vagy ipar?” 14:40 Család és otthon 15:05 Slovenski utrinki Szlovén nyelvű nemzetiségi magazin 15:35 Alpok-Duna-Adria 16:10 Hogy volt?! (2014) Szirtes Ádáma Emlékünk 17:10 Az én '56-om (2016) 17:20 Család-barát 19:00 Kívánságkosár - válogatás 20:00 Szenes Iván írta Andreával (2016) az ország legnépszerűbb előadóinak tolmácsolásában, személyes vallomásokkal, filmfelvételekkel színesítve. 21:00 HÍRADÓ 21:30 Maradj talpon! 22:30 Ridikül 23:25 Kulturális Híradó 23:55 MindenkiAkadémiája 00:25 Munkaügyek - IrReality Show (2016) Bevételnövelés Albert rúdtáncos lányoknak tart balesetvédelmi oktatást, Elvira és Krisztina csinos tűzoltófiúk ruháját engedélyezteteti. 00:55 Himnusz 01:00 HÍRADÓ 01:20 Angol nyelvű hírek 01:35 Hogy volt?! (2014) Szirtes Ádáma emlékezünk 02:30 Öt férfi komoly szándékkal (1972) Mária abban a hitében erősödik meg, hogy nem akar egyedül maradni. 04:05 Szenes Iván írta Andreával (2016) Zenés filmsorozat 05:00 HÍRADÓ 05:15 Angol nyelvű hírek	05:25 Kulturális Híradó 05:50 Család-barát Felelős szerkesztő: Gáspár Monika; 07:30 Ridikül 08:25 Német nyelvű hírek 08:30 Kínai nyelvű hírek 08:35 Orosz nyelvű hírek 08:50 Rejtélyes XX. század - Kun Miklós műsora (2016) A XX. század meghatározó történelmi eseményeinek kevésbé ismert részletei, sok-sok dokumentummal. 09:20 Iskolapad 09:45 Útravaló Felelős szerkesztő: Varga Krisztina; Operatőr: Bedő Csaba, Fehér Krisztián; 10:00 Élő egyház 10:20 Katolikus krónika 10:50 Isten kezében 11:25 Angol nyelvű hírek 11:40 Játékosok (1990) Magyar tévéfilm Rendezte: Félix László A hamiskártyás Iharev (Gárvölgyi János) diadalitasan veszi birtokba a poros vidéki szállodai szobácskáját szolgálójával, Gavrjuskával, hiszen nem is olyan régen tekintélyes összeget kasszírozott egy kazanyi kártyaasztalnál. 13:00 HÍRADÓ - M1 13:20 Tessék! 13:45 Rúzs és selyem mit viselnek szívesen a hazai közélet ismert személyiségei - mindez szerepel a Rúzs és Selyem kínála-tában.” 14:15 Rejtélyes XX. század - Kun Miklós műsora (2016) A XX. század meghatározó történelmi eseményeinek kevésbé ismert részletei, sok-sok dokumentummal. 14:45 Kosár 15:10 Életkerék (2016) 15:40 P'amende Rendező: Hidvégi Igor 16:15 Hogy volt?! (2014) Dunai Tamás felvételeiből 17:10 Az én '56-om (2016) 17:20 Család-barát 19:00 Kívánságkosár - válogatás 20:00 Önök kérték 21:00 HÍRADÓ 21:30 Az én '56-om (2016) 21:45 A MAGYAR MÉDIA MECENATÚRA TÁMOGATÁSÁVAL Partizánok (2015) Jancsika és Feri kilenc évesek, életüket összefűzik a közös események megtalálják a lyukas nemzeti zászlót, ami akkoriban elég volt a halálbüntetéshez. 22:10 Az én '56-om (2016) 22:25 Ridikül 23:25 Kulturális Híradó 23:55 MindenkiAkadémiája 00:25 Munkaügyek - IrReality Show (2016) A továbbképzés Timi évek óta dolgozik a közigazgatásban a szükséges képzettség nélkül. 00:55 Himnusz 01:00 HÍRADÓ 01:20 Angol nyelvű hírek 01:35 Hogy volt?! (2014) Dunai Tamás felvételeiből 02:30 Játékosok (1990) Magyar tévé film 03:35 Ízörzök (2012) Kustánszeg 04:05 Önök kérték 05:00 HÍRADÓ 05:15 Angol nyelvű hírek	05:25 Család-barát 07:00 Kulturális Híradó 07:30 Legenda - válogatás (2015) 1. rész 08:00 Ugye táncolsz még... (1997) Szűcs Judith mesél 25 éves énekesi pályafutásáról. 08:25 Német nyelvű hírek 08:35 Kínai nyelvű hírek 08:40 Orosz nyelvű hírek 08:50 Unió28 09:15 Kosár 09:35 Itthon vagy! 10:00 Szeretettel Hollywoodból 10:30 Rúzs és selyem 11:00 Öt kontinens 11:25 Angol nyelvű hírek 11:40 Menekülő ember (1943) Magyar romantikus film Rendezte: Ráthonyi Ákos Szereplők: Ajtay Andor (Vedres Sándor, festő), Tolnay Klári (Klára/Marianne), Görbe János Esméletlenül találunk a festőre. A nemesszívű Klára gondosan ápolja a szerencsétlenül járt férfit, aki hamarosan talpra áll, de néma marad. A néma festő a jólelkű lány mellett ismeri meg a tiszta szerelmet 13:00 HÍRADÓ 13:20 MMA - portrészorozat (2016) Sok mindenfelé belekaptam - Portréfilm Deim Pál képzőművészről (1932-2016) Szentendréen élt és dolgozott. 14:15 Tökécski és Takaró: történelem és irodalom mindenkinek (2016) 14:45 Hangvilla A lélek nyelve A zenét többen is a lélek nyelvének nevezték, hiszen közvetlenül kelt érzelmeket, és talán gyorsabban ér el a szívünkig, mint bármi más emberi megnyilvánulás. Mitől szomorú és mitől felemelő egy zene? 15:15 Új idők, új dalai (2016) Hogyan készülnek a szakrális témájú szobrok, hogyan születik meg az ötlet, miként dolgoznak a művészek? 15:40 Hogy volt?! (2016) Krencsey Marianne emlékére 16:40 Fény a végeken - 1956 Erdélyben és Kárpátalján (2016) 7. rész 17:05 Fény a végeken 1956 Erdélyben és Kárpátalján (2016) 8. rész 17:35 Család-barát 19:10 Szabadság tér '56 20:05 Csinaljuk a fesztivált! - Válogatás (2008) 21:00 HÍRADÓ 21:30 A Bagi Nacsa Show (2016) Műsorvezető: Bagi Iván, Nacsa Olivér; 22:30 Munkaügyek - IrReality Show (2016) A széf János életét csak a gyorsan kiérkező lakatos menti meg 23:05 Evangélium 23:35 Opera Café (2016) 00:10 Értsünk hozzá! (2016) 00:40 Útravaló 00:55 Himnusz 01:00 HÍRADÓ 01:20 Angol nyelvű hírek 01:35 Gasztróangyal Kappan 02:35 Fölszállott a páva 05:00 HÍRADÓ 05:15 Angol nyelvű hírek	05:25 Család-barát 07:00 Térkép 07:30 Gasztróangyal Kappan 08:25 Német nyelvű hírek 08:30 Kínai nyelvű hírek 08:40 Orosz nyelvű hírek 08:50 Élő örökség (2016) 09:20 Novum 09:50 Térkép 10:20 Angol nyelvű hírek 10:35 Fölszállott a páva 13:00 HÍRADÓ 13:20 Nagyok 13:50 Szabadság tér '56 14:35 Rejtélyes XX. század - Kun Miklós műsora (2016) A XX. század meghatározó történelmi eseményeinek kevésbé ismert részletei, sok-sok dokumentummal. 15:05 Rúzs és selyem avagy mit viselnek szívesen a hazai közélet ismert személyiségei 15:35 Önök kérték 16:30 A MAGYAR MÉDIA MECENATÚRA TÁMOGATÁSÁVAL CZIFFRA GYÖRGY SZÜLETÉSÉNEK 95.ÉVFORDULÓJÁRA A Virtuóz (2016) Magyar dokumentumfilm Rendezte: Kékesi Attila A film Cziffra György zongoraművész fordulatokkal teli életét és karrierjét mutatja be, aki az angyalföldi nyomornegyed csodagyerekeként és a füstös pesti lokálok bázongoristájából, Párizsban a század egyik leghíresebb zongoravirtuózává vált. 17:25 Család-barát 19:00 Öt kontinens 19:30 Szeretettel Hollywoodból 20:00 Gasztróangyal Kappan 21:00 HÍRADÓ 21:30 1956-60 A FILMMŰVÉSZET TÜKRÉBEN A misszió (1999) Magyar dokumentumfilm Nagy Imre miniszterelnök a forradalom után öt és fél hónapot töltött háziőrizetben a Snagovi tó partján Romániában. 23:25 Babel - Hesnával a világ (2012) Megfigyelés Magyar ismeretterjesztő magazin Kamerák, lehallgatókészülékek, térfigyelők szinte minden sarkon - egy világ, ahol szinte minden lépésünket követhetik és számom tartják 00:25 Hangvilla Fekete zenék A műsor az előző műsor párja és egyben ellentéte. Míg a mi középeurópai kultúránkban november 1 és 2 - Minden-szentek és Halottak napja, a „Halloween” groteszk, morbid játékosággal próbál kiegészíteni az elmúlással. 00:55 Himnusz 01:00 HÍRADÓ 01:20 Angol nyelvű hírek 01:35 Hogy volt?! (2016) Nagy Ferő 02:25 Két emelet boldogság (1960) Magyarfilmvígjáték Egy frissen átadott ház lakóiról szól ez a bájos vígjáték. A filmmel Csűrös Karolát köszöntjük. 04:05 Slábertévé (1999) 05:00 HÍRADÓ 05:15 Angol nyelvű hírek

apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések

Melbourne

HÁZTETŐFESTŐ, magyarul beszélő háztető restaurátor Melbourneben. Reg. tetőrestaurátor. 1979 óta bizalommal fordultak hozzám terracotta és betoncserepű háztulajdonosok a tető problémáikkal. A háztetőről magas vízyomással a mohát eltávolítottam (*vegyszer nélkül*). Figyelem, a víztalalom rám nem vonatkozik! A tetője lehet terracotta vagy betoncserep. Színes cementtel kúpcserpeit (*duda-cserepeit*) át cementezem, a törött cserepeket, mind kicserélem vagy lera-gasztom. A terracotta cserepet leglazú-rozom vagy a mohanövést gátló vegy-szerrel bevonom, a betoncserep tetőjét szükség esetén az ön által választott színnel befestem és glazúrozom is. Ha a tető közötti pléh völgy rozsdás és a ké-mény körül is a pléh rozsdás és már fo-lyik, ezt is mind kicserélem. Szélvihar okozta kárt a tetőn gyorsan rendezem és nyugtát adok a biztosító részére. Amennyiben garázs, verenda, carport vagy ehhez hasonló épületen tető-problémája van, hullámvas, decking stb. szükség esetén megjavítom, kicserélem, átfestem. Használok Zinalum Colorbond anyagot. Öreg Fiberglass tetőt kicserélem új Fiberglassra vagy Laserlite-ra, hasonló anyaggal is. Szükség esetén darab víz-csatornát is kicserélek. Csatorna kita-karítást is végzek (*szükséges ez a tűz veszély esetén*). Padlás forgó levegőzőt is berakok a tetőbe. Bármilyen tető probléma van, bizalommal forduljon János-hoz. Amennyiben sürgős szolgálat kell, hívjon reggel 7-8 óra között, Melbourne 80 km-es körzetében és Geelongban is, vagy hívja magyarul-angolul a 9318-5103 vagy mobilon 0422-770-957. Ha nem je-lentkezik, hagyja üzenetrögzítőt az ön telefonszámát és visszahívom.

MAGYAR fogtechnikus nemcsak Gardenvale-i rendelőjében fogad ügyfeleket, de kérésre — előzetes megbeszélés szerint — saját ott-honában is felkeresi. Telefonon 9596-6611 (Melbourne). Kérje Izabellát.

HÁZAK, hozzáépítések, beázott tetők, stancok javítását, bejárati ajtók (fixing lock up), konyhák, fürdő-szobák átalakítását vállaljuk. Hívja Józsit a 9547-2453 (Melbourne) tele-fonszámon.

71 ÉVES FÉRFI keresi Melbourne keleti oldalán élő, korban kizárólag hozzáillő, káros szenvedély nélküli hölgy barátságát. Ha kedvel kirándulni a természetben, kérem hívjon. 9792-0913. 8-tól 8-ig.

KERESEM, 70-75 éves féfi tár-saságát, akivel a szabadidőmet kel-lemesen el tudom tölteni. Elérhe-tőségem: /03/ 9773-5239, vagy 0402 844-971

VÍZ- és GÁZVEZETÉK szerelő. Ed Wettenhall. Gyors, pontos, olcsó.

Wettenhall Plumbing Lic. No. 102602 Mobile: 0400 059-290

Villanyszerelés

Hívja Barnát

0406 875-097

Melbourne Melbourne

Sonkavásár GRÜNER HENTESÜZLET *Delicatessen*

227 A Barkly St., St. Kilda
Telefon/Fax: 9534-2715.

**Grüner Péter és munkatársai
várják önöket
az új évben is**

52 ÉVES TANULT, intelligens nő vállalkozó, kereskedő, könnyű fizikai munkát, gyermekfelügyeletet, nyelvtanítást, bedolgozást.
Tel.: 0457 317-315 Annamaria

LÁSZLÓ MAGÁNNYOMOZÓ
Személyes ügyek nyomozása
Házasságtörés titkos megfigyelése
0451 146-665 (Melbourne)

RT Edgar

INGATLANÜGYNÖKSÉG
Ingatlan adás-vétel Melbourne területén

Hívja **Kocsis Oszkárt**
Mob: 0415 870 972

Email: okocsis@rtedgar.com.au
Weboldal: www.rtedgar.com.au

Licensed Estate Agent, Auctioneer and Property Manager. Member REIV

BELLA MARINA magyarul beszélő ügyvédnő

Forduljon hozzám bármilyen törvényes ügyével

- * Végrendelet készítése, végrehajtása, megtámadása
- * Örökség ügyek
- * Ingatlan adás-vétele és bérlease
- * Ingatlan vétel finanszírozása
- * Váloperek és családi ügyek
- * Pereskedés
- * Követségi hitelesítés

Fogadok ügyfeleket **CAULFIELDI** irodámban

Bambra Rd. Caulfield Victoria 3162

Telefon: (03) 9505-4999 Fax: (03) 9505-4899

E-Mail: marina@bellalawyers.com.au

MOVING OVERSEAS?

- Working with the Hungarian community since 1970!
- Specialist international mover
- Door to door service
- High quality packing
- Cars & Motorbikes
- Secure Storage
- Trust our 40 years experience

Call for an obligation free quote

1300 789 322

www.ossworldwidemovers.com

Sydney

50 éves, barna, házas, független, Magyarországon élő egyszerű hölgy keres Ausztráliában élő 50 év feletti urat, aki magyar feleséget szeretne.
Elérhetőség:
kisslili0001@gmail.com

**Magyar
állampolgársági
és útlevélmegújítások,
ausztrál vízumügyek,
NAATI fordítások.**
Hajdu Gábor
(MARN: 0962683)
www.gaborhajdu.com.au
gh@grapevine.com.au

**ÜGYVÉD
BUDAPESTEN**
nagy gyakorlattal és
szakértelemmel,
mindenféle ügyintézt,
jogi tanácsadást vállal.
Forduljon bizalommal:
Dr. Horváth Anna
e-mail:
drhorvatha@yahoo.com
fax: (0011) 36-1-4038503

Gold Coast legújabb
– felújított modern
fogászati rendelője
várja kedves vendégeit
a Southportban és
Burleighben lévő
rendelőiben.
Rendelő címei:
268 Ferry Road, Southport
és
1794 Lower Gold Coast Hgw,
Burleigh Heads

Sydney

A NSW-i Magyar Szövetség novemberi eseménynaptára

4. Péntek Családi vacsora DMSZ Glendenning
 5. Szombat Katolikus szentmise 18.00 órakor; Mindszenty Otthon, Ashfield. Karitás vacsora.
 7. Hétfő NSW-i Magyar Szövetség KÖZGYÜLÉS Magyar Ház, Punchbowl
 11. Péntek Családi vacsora DMSZ
 12. Szombat Erzsébet és Katalin Bál, Hung. Social Club, Edensor Park
 13. Vasárnap Katolikus szentmise 13.00 óra Mindszenty Otthon, Ashfield
 18. Péntek Családi vacsora DMSZ Glendenning
 19. Szombat Erzsébet és Katalin vacsora, DMSZ Glendenning
 20. Vasárnap Katolikus szentmise 10.00 óra és Erzsébet napi Búcsú és Vásár Erzsébet Otthon Dean Park.
 25. Péntek Családi vacsora DMSZ Glendenning
 27. Vasárnap Vitézi Rend & CSBK avatás, ebéd, Magyar Ház, Punch
- ★★★★
- Minden vasárnap**
11.30 Református Istentisztelet Uniting Church, Strathfield
10.30 Katolikus Szentmise Szent Erzsébet Otthon, Dean Park
- Minden hónap első szombatján**
Katolikus szentmise 18.00
Mindszenty Otthon, Ashfield
- Minden hó második vasárnapján**
Katolikus szentmise 13.00
Mindszenty Otthon, Ashfield
- Minden szerdán: 20.00** Kengugró Táncsoport, táncpróba Uniting Church Hall, Miller Str. Kingsgrove
- Minden hó harmadik szerdáján**
-Szórakoztató est Magyar Karitás, Ashfield
- Minden szombat:**
8.30 Magyar középiskola 7-12 osztályig Bankstown Girls High School, Mona Str. Bankstown
12.15 Magyar általános iskola ovoda – 6. osztály Homebush West Public School, Exeter Rd. Homebush
14.30 Magyar cserkészlet Melville Res. Hampstead Rd. Flemington
17.00 Kodály Táncsoport, táncpróba Melville Reserve, Hampstead Rd. Flemington

Bővebb tudnivalók a szervezetek hirdetésében található

HIRDETÉSEK WEBOLDALUNKON

Olvasóink és hirdetőink figyelmébe ajánljuk a Magyar Élet új internetes honlapját!

www.magyarelet.net